

ΰσματοκὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος

Αἰκατερίνης τῆς ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος (1900-1927)

ἐν ἣ ποιεῖται ἀναφορὰ
καὶ εἰς τὴν συναθλήσαν Αὐτῇ
Χαρίκλειαν

Ὡν ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 15ῃ Νοεμβρίου

Ἐκδοσις
Ἱεραῶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος
Ἀθῆναι 2024

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος

Αἰκατερίνης

τῆς ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος

(1900 - 1927)

ἐν ἣ ποιεῖται ἀναφορὰ
καὶ εἰς τὴν συναθλήσασαν Αὐτῇ
Χαρίκλειαν

Τερά Εικὼν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης.
Ἔργον τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας».
Νοέμβριος 2014, Φυλὴ Ἀττικῆς.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 50 x 70 ἐκ.

ΰσματικὴ Ἀκολουθία
τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος

Αἰκατερίνης
τῆς ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος
(1900-1927)

ἐν ἣ ποιεῖται ἀναφορὰ
καὶ εἰς τὴν συναθλήσασαν Αὐτῇ
Χαρίκλειαν

Ὡν ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 15ῃ Νοεμβρίου

Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὑπὸ τῆς Ὁσιολογιωτάτης Μοναχῆς Μαγδαληνῆς,
Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου,
εἰς Χορτοκόπιον Καβάλας.

Ἐκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 2024ῳ

«Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἠδυνῶ αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου,
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ»

(Ψαλμ. ργ' 33-34)

* * *

Θὰ ἄδω ἄσματα αἴνου καὶ δοξολογίας,
εἰς τὸν Κύριον καθ' ὅλην τὴν ζωὴν μου·
θα ψάλλω ὕμνους εἰς τὸν Θεόν μου,
ἐφ' ὅσον θα ὑπάρχω·
εἴθε νὰ ἀρέσῃ εἰς Αὐτὸν ἡ διάλεξις
καὶ τὸ ποίημά μου τοῦτο,
ἐγὼ δὲ θα εὐφραίνωμαι
καὶ θα ἀπολαμβάνω ἀρρήτον χαρὰν,
δοξολογῶν τὸν Κύριον
καὶ ἐπικοινωνῶν πρὸς Αὐτόν.

Ἀφιερουῦται
μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐγνωμοσύνης

† 7.9.1955

† 15.6.1985

† 8.11.1985

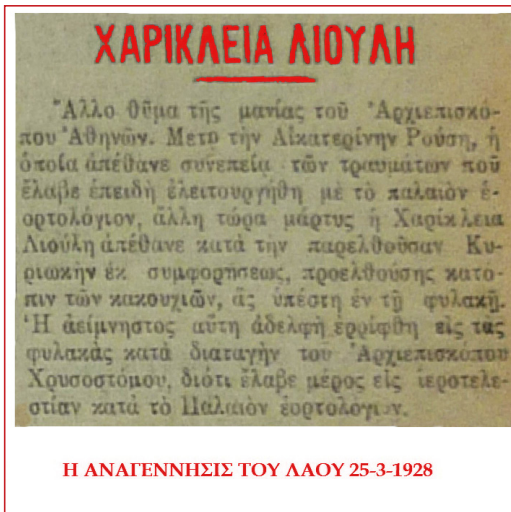
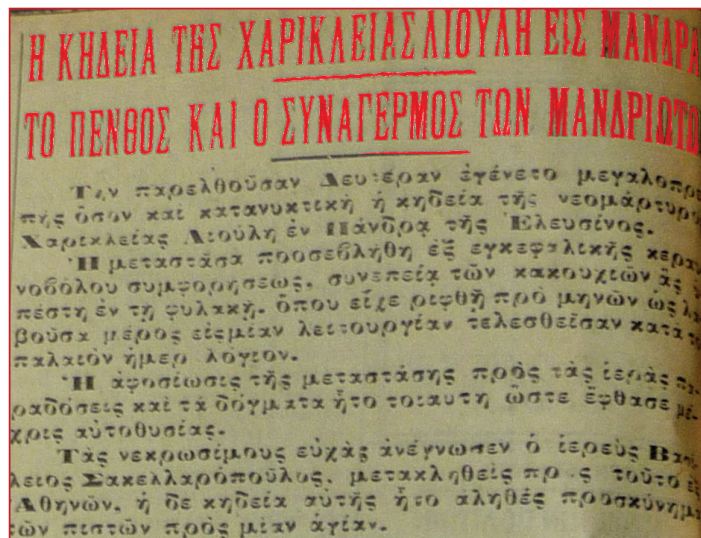
Εἰς τοὺς τρεῖς
Νέους Ὁμολογητὰς Ἱεράρχας
Χρυσόστομον, Γλυκέριον καὶ Φιλάρητον,
τοὺς διαλάμψαντας,
κατὰ τὸν προηγούμενον Κ' αἰῶνα,
εἰς τὸ ἱερὸν Ἀγῶνα
κατὰ τῆς Αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ
καὶ τῆς Καινοτομίας τοῦ Παπικοῦ Ἡμερολογίου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

† Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ τῶν Δικαίων,
τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 2014ω ἐκ. ἡμ.

Τερά Εικόν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Χαρικλείας.
 Ἔργον τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Τεράς Μονῆς τῶν Ἁγίων
 Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
 2017, Φυλὴ Ἀττικῆς.
 Διαστάσεις πρωτοτύπου: 80 x 80 ἐκ.

Περιεχόμενα

σελ. ζ **Α**φιέρωσις εἰς τοὺς τρεῖς **Ν**έους **Ὀ**μολογητὰς **Ἱ**εράρχας **Χ**ρυσόστομον, **Γ**λυκέριον καὶ **Φ**ιλάρετον.

σελ. η **Α**γία **Ν**εομάρτυς **Χ**αρίκλεια.

σελ. ια **Σ**υνοδικὴ **Π**ρᾶξις **Α**γιοκατατάξεως.

σελ. ιγ **Π**ροοιμιάζοντες καὶ διευκρινίζοντες.

* * *

σελ. 1-20 **Ἱ**ερὰ **Α**κολουθία.

- **Μ**ικρὸς Ἑσπερινός.
- **Μ**έγας Ἑσπερινός.
- **Ὁ**ρθρος.
- **Θ**εῖα Λειτουργία.
- **Μ**εγαλυνάρια.

σελ. 21 **Π**ερὶ τῶν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ τῶν **Κ**ανόνων τοῦ Ὁρθροῦ ψαλλομένων **Τ**ροπαρίων.

* * *

σελ. 23 **Ἐ**πίμετρον.

- **Ε**ὐαγγέλιον Ὁρθροῦ.
- **Α**πόστολος Λειτουργίας.
- **Ε**ὐαγγέλιον Λειτουργίας.

* * *

σελ. 27 **Ἡ** **Ν**εομάρτυς **Α**ικατερίνη (Ρούττη) ἐκ **Μ**άνδρας **Ἐ**λευσίνος.

σελ. 31 **Τ**ίτλοι Ἑφημερίδων.

σελ. 33 **Τ**ὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς **Μ**άνδρας.

* * *

σελ. 47 «**Ἡ**νέχθη ὁ **Μ**ακαριώτατος νὰ βάψη τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀθώου καὶ θρήσκου **Π**οιμνίου, μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας».

* * *

σελ. 55 **Ὀ**λίγα τινὰ διὰ τὴν **Α**ναγνώρισιν τῶν **Α**γίων.

σελ. 58 **Ε**ὐχαριστίες.

Ἀγιοκατάταξις τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης
τῆς ἐν Μάνδρα.
Ἰερός Ναὸς Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ, Μαγούλα Ἀττικῆς.
15.11.2014 ἐκ. ἡμ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τῆς Αγίας Νεομάρτυρος Αικατερίνης

Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ «Γ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι» (Ἡσαΐας μγ' 10). Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες εἶναι τὸ καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῆς Πίστεως. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες διὰ τῆς αὐτοθυσίας αὐτῶν ἀποκαλύπτουν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην, ἣτις ὑπερεξεχειλίζεν ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτῶν. Τοῦτο φανεροῖ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διδάσκοντος τοὺς Μαθητὰς ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους: «μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. ιε' 13).

Τοιαύτην ἀγάπην διαθέτουσα ἡ ἐκ Μάνδρας Ἀττικῆς καταγομένη δούλη τοῦ Θεοῦ Αἰκατερίνα, ἡ εὐσεβεία καὶ ἐναρέτω διαγωγῇ κοσμομένη, ἰδοῦσα τὸ διωκτικὸν ὄργανον ἔτοιμον νὰ πλήξῃ διὰ τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ τυφεκίου αὐτοῦ τὸν ἄξιον λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, ὥρμησε καὶ προέταξε τὸ σῶμα αὐτῆς, δεχθεῖσα ἐπὶ τῆς τιμίας αὐτῆς κεφαλῆς τὸ θανάσιμον πλήγμα. Ἡ αἰοίδιμος διέσωσε τὴν ζωὴν τοῦ εὐσεβοῦς Λευΐτου, ἀλλ' αὕτη ἐτελεύτησε τῇ ιε' Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἔννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους. Συναχθέντες δὲ οἱ πιστοί, προέπεμψαν τὴν μακαρίαν Αἰκατερίναν εἰς τὸν τάφον, κρατοῦντες ἄνθη, λαμπάδας, ἢ φοίνικας, θεωρήσαντες ταύτην ἐξ ἀρχῆς ὡς ἀληθῆ Μάρτυρα τοῦ Κυρίου. Ἐπειδὴ τοίνυν ἰσχυρὰ πεποιθήσις περὶ τῆς ἀγιότητος Αὐτῆς διεμορφώθη ἤδη ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν, ἱστοροῦνται δὲ καὶ εἰκόνες Αὐτῆς, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κύριος Κλήμης, περὶ κατατάξεως τῆς αἰοίδιμου Αἰκατερίνης ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων χορείᾳ διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτῆς ἄθλησιν, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἡ τιμία αὐτῆς Κάρα, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Παναγίας Πευκοβουνοϊατρῖσσης Κερατέας Ἀττικῆς, ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσεται καὶ μαρτυρικοῦ λειψάνου τιμὴν ἤδη

ἀποδέχεται, ἔγνωμεν συνωδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θείοις Πατράσι, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις Μάρτυσι καὶ ταύτῃ ἀπονείμει τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἡ προῤῥηθεῖσα αἰδίδιμος Αἰκατερίνα, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων Ἀθληφόρων καὶ Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστείας τιμωμένη παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἁσμάτων καὶ ἐγκωμίους γεραιρομένη τῇ 15 Νοεμβρίου, ἐν ἣ τὸν βίον αὐτῆς ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτῆς, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῶν μνήμαϊς καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ 15 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐν Μαγούλα Ἀττικῆς,
ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ,
κατὰ μῆνα Νοέμβριον, τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ.

Ἀκριβὲς φωτοαντίγραφον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Μαραθῶνος Φώτιος

† ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Προοιμιάζοντες καὶ διευκρινίζοντες

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα! **Τριάς** Ἁγία, δόξα Σοι!...

Μὲ βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας μας καὶ εἰλικρινῆ ὁμολογία τῆς πολυειδοῦς ἀνεπάρκειάς μας, φιλολογικῆς - ὕμνογραφικῆς - ποιητικῆς, παραδίδουμε τὴν παροῦσα ἐργασία στὴν δημοσιότητα, ἰσχυόντων δὲ ὄσων καὶ στίς προηγούμενες προοιμιάζαμε, διευκρινίζουμε ταπεινὰ τὰ ἐξῆς ἐπὶ πλέον.

* * *

α. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς ἐν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος († 15.11.1927) εἶναι κατ' ἀρχὴν πόνος καὶ ποίημα τῆς Ὁσιολογιωτάτης Καθηγουμένης Γεροντίσσης Μαγδαληνῆς, τῆς ἐν Παγγαίῳ τῷ Ὄρει σεβασμίας Γυναικείας Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,

Ἐποιήθη πρὸ τῆς Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὅπως προβῆ εἰς τὴν Διακήρυξιν τῆς Ἁγιότητος τῆς εὐλογημένης Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης (Συνεδρίασις 5ης Σεπτεμβρίου 2014).

Ἐν συνεχείᾳ, τὸ εὐλαβὲς αὐτὸ πόνημα-ποίημα παρεδόθη στὴν ἀναξιότητά μας, προκειμένου νὰ ἐτοιμασθῆ πρὸς ἔκδοσιν, ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθοῦν προσθήκες καὶ τυχόν ἀναγκαῖες βελτιώσεις, ὥστε νὰ εἶναι τὸ ἔργο κατὰ τὸ δυνατόν πλήρες, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡ Ἀκολουθία στὴν πρώτη αὐτῆς μορφή ἐχρησιμοποιεῖτο κατ' ἔτος κατὰ τὴν Μνήμη τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος, ἔστω καὶ ἐλλιπῆς.

β. Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ὁδηγία τῆς ἐνδόξου Νεομάρτυρος τῆς Μάνδρας, ἀπετολήσαμε νὰ ἐπιμεληθοῦμε προσευχητικὰ τοῦ ὁσιακοῦ Ὑμνογραφήματος, μὲ τὴν ἀδεια τοῦ τότε οἰκείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιερέως, ὡς καὶ τῆς Ὁσιολογιωτάτης ποιητρίας Καθηγουμένης.

Προσθέσαμε τὸν ἐλλείποντα Μικρὸν Ἑσπερινόν· προέβημεν σὲ μικρὰς ἢ μεγάλας τομὲς-ἀλλαγές· ἐπιφέραμε βελτιώσεις καὶ διορθώσεις τυπικὰς καὶ οὐσιαστικὰς· τέλος δέ, ἐνσωματώσαμε καὶ ἀναφορὰς στὴν συμμάρτυρα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τὴν Ἁγία Χαρίκλεια, ὥστε αὐτὰι δικαίως νὰ συντιμῶνται.

γ. Θεωροῦμε ὡς ἀπαραίτητο νὰ ἐπιστήσουμε τὴν προσοχὴ εἰδικὰ σὲ ἓνα φιλολογικὸ-γραμματικὸ θέμα, τὸ ὁποῖο ἀφορᾷ τὴν λέξι **Αἰκατερίνη**, ἐπεὶ παρατηροῦνται πολλὰ λάθη κατὰ τὴν κλίσι τῆς, ἢ ὁποῖα ὀρθῶς ἔχει ὡς ἐξῆς: ἡ **Αἰκατερίνη**, τῆς **Αἰκατερίνης**, τῆ **Αἰκατερίνη**, τὴν **Αἰκατερίνην**, ᾧ **Αἰκατερίνη**.

* * *

Ἐν κατακλειδί, θὰ ἦταν εὐχῆς ἔργον νὰ μᾶς γνωστοποιηθοῦν λάθη καὶ ἀδυναμίες τῆς παρούσης ἐν γένει ἐργασίας, προκειμένου νὰ γίνουν οἱ ἀνάλογες βελτιώσεις σὲ νεώτερη ἔκδοσι.

Εἶθε ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Αἰκατερίνη καὶ ἡ συμμάρτυς αὐτῆς Χαρίκλεια νὰ ἀναζωπυρῶνουν διαρκῶς τὸ γνήσιο ὁμολογιακὸ φρόνημα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔναντι τῆς ὀσημέραι κορυφουμένης ποικιλομόρφου Ἀποστασίας σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα.
Ἀμήν!

14-19 Ἰουλίου 2022 ἐκ. ἡμ.

Ἐργαφον ἐν τῷ Ἱερῷ Κελλίῳ
τῆς Ὁσίας Μαρίας εἰς Ῥόγγια Χρυσοβίτσας
Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας

Ἐλάχιστος Διάκονος

† Ὁ. κ' Φ. Κ.

Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης.
Ἔργον τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

2017, Φυλὴ Ἀττικῆς.

Διαστάσεις πρωτοτύπου: 80 x 80 ἐκ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης,
τῆς ἐν τῇ Μάνδρα Μεγαρίδος,
Ἐν ἣ ποιεῖται ἀναφορὰ καὶ εἰς τὴν συναθλήσασαν Αὐτῇ
Χαρίκλειαν
(† 15.11.1927 ἐκ. ἡμ.)
Ψαλλομένη τῇ 15ῃ Νοεμβρίου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Ἀκροστιχὶς πάντων τῶν Τροπαρίων: «Αἰκατερίνη. Κ.Δ.».

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος βαρύς. Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ἄπαντες ἔλθωμεν, καὶ συνεορτάσωμεν, τῆς Αἰκατερίνης, ἀγῶνας καὶ Μαρτύριον, ὑπὲρ Πατρῶν Παραδόσεων.

Ἴδωμεν Σύναξις, εὐσεβῶν τὰς χάριτας, τῆς Αἰκατερίνης, καὶ δόξαν ἀναπέμψωμεν, Κυρίῳ Πρωτομάρτυρι.

Κήρυξ νεώτατος, τῆς Πατρῶας Πίστεως, ᾧ Αἰκατερίνη, ἐκύρωσας γὰρ αἷματι, Ὁρθοδοξίας Καλανδάριον.

Ἄκυρα ἔδειξας, Δυτικῶν τὰ δόγματα, ᾧ Αἰκατερίνη, γενναίως συναθλήσασα, τῇ Χαρικλείᾳ συμπολίτιδι.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ὁ αὐτός.
Τὴν Νεομάρτυρα τοῦ Κυρίου, Αἰ-

κατερίνην τῆς Μάνδρας, δεῦτε εὐφημήσωμεν· Αὐτὴ γὰρ Πατρῶον Σέβας τιμήσασα, ὑπερείδεν οἰκείους ἅπαντας, καὶ αἷματι Αὐτῆς ἐκύρωσε Ὁρθοδοξίας τὰ Θεσμία· Αὐτῇ οὖν βοήσωμεν ἐνθεαστικῶς, χαίροις Νεομαρτύρων τὸ σέμνωμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδιόμελον. Ὁ αὐτός.

Ἔχουσα Παρθένε τῷ Υἱῷ Σου παρρησίαν, λιτάζομεν συντόμως καὶ δυσωποῦμέν Σε· σκέπασον Ὅμιλον εὐσεβῶν, διδοῦσα αὐτοῖς ῥωμαλεότητα φρενῶν, ἵνα ἰστῶνται στερῶς τοῖς Πατρώοις Δόγμασι καὶ Ἦθεσι, πρὸς δόξαν Τριάδος τῆς Ἁγίας.

Εἰς τὸν Στίχον
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ῥύσις μαρτυρικῶν, αἱμάτων Σου
σβεννύει, σεμνὴ Αἰκατερίνη, τῆς
Δύσεως τὴν φλόγα, πιστοὶ δὲ νῦν
εὐφραίνονται.

Στίχ. α΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Νύμφη ἡ τοῦ Χριστοῦ, καὶ κλέ-
ϊσμα τῆς Μάνδρας, σεπτὴ Αἰκα-
τερίνη, πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐ-
νότητα χαρίζεσθαι.

Στίχ. β΄. Ἐλάλουν ἐναντίον τυράν-
των καὶ οὐκ ἠσχυνόμεν.

Ἦκουσαν οἱ πιστοί, Μαρτύριον

ἐν Πίστει, σοφῆς Αἰκατερίνης,
καὶ θείας Χαρικλείας, Θεῶ τε
δόξαν ἔδωκαν.

Δόξα. Τριαδικόν. Ὅμοιον.

Κήρυξ τῶν ἀπλανῶν, Δογμά-
των Ἐκκλησίας, σοφὴ Αἰκατε-
ρίνη, ἐδείχθη ἐν ἀθλήσει, καὶ
τῆς Τριάδος σκῆνωμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὅμοιον.

Δῶρον πανευκλεές, ἐδόθη ἐπ’
ἐσχάτων, ὑπὸ Μητρὸς Παρθέ-
νου, Λειψάνου Σου ἡ Θήκη, Αἰ-
κατερίνη ἔνδοξε.

* * *

Ἀπολυτίκια

Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας Χάριτος, τῇ φωταυγείᾳ,
σκότος ἔλυσας, Καινοτομίας, καὶ
ἠγωνίσθη ἐνθέως πανθαύμαστε,
Αἰκατερίνη τῆς Μάνδρας τὸ βλά-
στημα, Καλανδαρίου Πατρῶου ἡ
κύρωσις· Μητερ πρέσβευε, Τριά-
δι τῇ Πανοικτίρμονι, κρατύνε-
σθαι ἡμᾶς εἰς τὴν Εὐσέβειαν.

Δόξα. Ἀπολυτίκιον ἕτερον.

Κοινόν.

Ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ χρυσαυγέστατον ζεῦγος τῆς
Πίστεως, καὶ Παραδόσεων τὸ

περιτείχισμα, Γνησιοφρόνων οἱ
Χοροί, τιμῶμεν ἐνθέῳ πόθῳ, φέ-
ροντες ἀρώματα, ψαλμωδίας καὶ
ᾠσματα· τὴν Αἰκατερίνην τε, καὶ
Χαρίκλειαν σέβωμεν, ὑπὲρ Κα-
λανδαρίου Πατέρων, θεία ὀφθεί-
σας ἱερεῖα.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἄγιόπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον
οὔσα τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων,
Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφη-
τῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδε-
ξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

* * *

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν ἀΐστασιν τοῦ Καθίσματος Α΄ τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἕξ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν ἀνδρείῳ φρονήματι, καὶ ἀγάπῃ τῇ κρείττονι, Μάρτυς ἀξιάγαστε ἠνδραγάθησας, ὑπερμαχήσασα ἔνδοξε, Πατρίου φρονήματος, καὶ Θεσμίων ἱερῶν, Αἰκατερίνη θεόσοφε· καὶ ἐξέχεας, τὸ πανέντιμον αἷμά Σου ἐν Μάνδρα, καὶ παρείδες τῶν οἰκείων, τρωθεῖσα θείῳ τῷ ἔρωτι.

Τῇ δυνάμει τῆς Χάριτος, τὴν Πατρῶαν εὐσέβειαν, Μάρτυς διεφύλαξας μέχρις αἵματος, ὑπεριδοῦσα τὸν σύνευνον, καὶ τέκνων τὴν στερῆσιν, ὑπομείνας σοφῶς, διὰ τὴν ὄντως λαμπρότητα, καὶ ἀπόλαυσιν· διὸ δόξης τῆς ἄνω ἠξιώθης, θαυμαστὴ Αἰκατερίνη, τῆς Μεγαρίδος τὸ καύχημα.

Ἀρχαγγέλων τὴν Σύναξιν, ἐορτάζοντες ἅπαντες, οἱ πιστῶς ἐμμένοντες εἰς τὰ Πάτρια, καὶ τῶν Συνόδων τὰ Δόγματα, ἐνθέως συνέχαιρον, σὺν αὐτοῖς δὲ ἡ σεπτῇ, Νεομάρτυς καὶ πάνσεμνος, καὶ ὁμόδοξος, ὅτε αἰφνης εἰσηλθὼν οἱ διώκται, καὶ ἐν πλήγμασι βιαίοις, Αἰκατερίνην κατέβαλον.

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμαίων.

Τῶν Ἀσωμάτων οἱ Δῆμοι κατεξεπλάγησαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὀρώντες, γυναικὸς μαρτυρίαν, ἄθλησιν γενναίαν, καὶ κρατεράν, τῇ δυνά-

μει τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ Πατρῶων Θεσμίων τῶν ἱερῶν, Αἰκατερίνης τῆς παμμάκαρος.

Τὴν καλλιμάρτυρα πάντες δεῦτε ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίνην θείαν, καὶ λαμπρὰν ἀθληφόρον, Πίστεως Πατρώας, τεῖχος στερρόν, καὶ σεπτῶν Παραδόσεων, ἀναδειχθεῖσαν ἐσχάτως ὑπὸ Θεοῦ, τῆς Τριάδος ταῖς ἐλλάμψεσιν.

Αἰκατερίνην τιμῶμεν λαμπρῶς ἐν ἄσμασι, καλλιτεκνίας ἄνθος, καὶ μητέρων τὸ κλέος, Μάρτυρα Κυρίου, ἄρτιφανῆ, καὶ Ἀγγελῶν συνόμιλον, τὴν προτιμήσασαν δόξαν τῶν Οὐρανῶν, τετρωμένην θείῳ ἔρωτι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε Γνησιοφρόνων τὸ Σύστημα, δεῦτε καὶ Χορείαν λαμπράν, στησώμεθα· μνήμη γὰρ τῆς ἀθληφόρου καὶ ἄρτιφαοῦς Μάρτυρος, Αἰκατερίνης τῆς ἐν Μάνδρα. Αὕτη ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἡμῶν καιροῖς, ὦφθη Ὁμολογίας ἄγαλμα, αἷμασι δὲ οἰκείοις, ἐκράτυνε τὸ Πατρῶον Καλανδάριον, καὶ ἐπόντισε τὸ τῆς αἰρεσιοβριθοῦς Δύσεως καινοφανές· νῦν δὲ παρισταμένη τῷ Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, συνδοξάζει ταῖς Ἀγγελικαῖς Δυνάμεσι, Τριάδα Ὁμοούσιον, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν δι-εγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς δι-αιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γα-βριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρό-

χως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος· ὁ Ὦν καὶ προὖν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

* * *

Τὰ Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. κθ' 27 ἐ. - Μασ. λα' 10-26.

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη.

Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει.

Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.

Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον.

Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας.

Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.

Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.

Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ.

Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.

Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις.

Ἰσχὸν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση αὐτῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

μγ' 9-14.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

Γίνεσθέ Μοι μάρτυρες, καὶ Ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς Μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι Ἐγὼ Εἰμι· ἔμπροσθέν Μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' Ἐμὲ οὐκ ἔσται.

Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ Ἐμοῦ ὁ σφῶζων.

Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς Ἐμοὶ μάρτυρες καὶ Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.

Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν Μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 1-9.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

Καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ὁρθοδοξίας τοῖς νόμοις, καὶ Πατρῶαις Παραδόσεσιν, ἐκ βρέφους ἀνατραφεῖσα, τὴν εὐσέβειαν καλῶς ἐφύλαξας, Αἰκατερίνη πανθαύμαστε· ὅτε δὲ ἐν Ἀγρυπνία θεοφιλῆ, Ἀσωμάτων τῇ Συνάξει, τῇ ὁρμῇ τῶν Καινοτόμων ἀντέστης, ἐξέχεας προθύμῳ γνώμῃ αἷμά Σου τὸ τίμιον· διὸ καὶ νῦν, σκέπη καὶ ὁδηγὸς ἀπλανῆς, τῶν Γνησιοφρόνων οὔσα, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, κεκαθαρμένοι τῷ πνεύματι, ἐορτάσωμεν ἀγνοπρεπῶς, τὴν ἄθλησιν τῆς Αἰκατερίνης, τῆς δόξης τῶν Νεομαρτύρων· ὁμολογήσασα γὰρ ἐν παρρησίᾳ θαυμαστῆ, κατηύφρανε τῶν Γνησιοφρόνων τὰ πλήθη, καὶ κατέβαλε τῶν Καινοτόμων τὸ θράσος· Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, στηριζώμεθα ταῖς Παραδόσεσι τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τῆς Μάνδρας τὸ βλάστημα, καὶ Μεγαρίδος τὸ σέμνωμα, Αἰκατε-

ρίνη Νεομάρτυς πανάριστε· ἀνδροπρεπῶς γὰρ ἐνήθλησας ἄχρῃς αἵματος, καὶ φωστὴρ ἀειλαμπῆς ἀνεδείχθης ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν· ἔχουσα δὲ συναθλήτριαν τὴν ὁμότροπὸν Σου Χαρίκλειαν, πρεσβεύεις τῷ Σωτῆρι ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε τῶν φιλομαρτύρων αἱ χορεῖαι, πλέξωμεν στεφάνους ἐγκωμίων, καὶ στέψωμεν Αἰκατερίνης τὴν Κάραν, ἐν ᾧδαῖς καὶ δάκρυσιν· Αὕτη τοὺς Καινοτόμους κατήσχυνε, προσενέγκασα ἑαυτὴν θυσίαν ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ· προασπίζουσα γὰρ τὸν Λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀνόμων· οὕτω δὲ ἀνενέωσε, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, καὶ ἐδόξασε τὸν Αὐτὴν νῦν δοξάζοντα, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Μάρτυς πανθαύμαστε Αἰκατερίνη, πίστιν τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐσχάτως ἐμεγάλυνας· νεότητα γὰρ καὶ συζύγου στοργὴν ἀπαρνησαμένη, καὶ μητρικὸν φίλτρον ὑπεριδοῦσα, τῷ

Κυρίῳ ἠνεγκας Σεαυτήν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τῶν Πατρῶν Παραδόσεων· καὶ ὡς ἠγγρύπνεις ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, πρὸς τιμὴν τῶν Ἀσωμάτων, οὕτω νῦν μετ' Αὐτῶν, λιταῖς Ὑμῶν, ἰθύνατε τοὺς Γνησίους, πρὸς τρίβους τῆς Χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας τρία.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὺ Αἰκατερίνη ἔνδοξε, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, παλαιῶν ἰσοστάσιος, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ἐν τῇ Μάνδρα θρησκευούσα· καὶ γὰρ γενναίως ἀντεμετώπισας, τῶν διωκτῶν Σου δεινὴν ὠμότητα. Ὡ τῆς ἀνδρείας Σου, καὶ τῆς καρτερίας Σου! δι' ὧν λαμπρῶς, ἤγειρας τὸ τρόπαιον τῶν Παραδόσεων.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Σὺ Αἰκατερίνη πάνσεμνε, καὶ Νεομάρτυς Χριστοῦ, τοῖς τυράννοις ἐκραύγαζες, ἐν στερρῶ φρονήματι· Συσταυροῦμαι Σωτήρι μου, καὶ Παραδόσεις σεπτὰς ἀσπάζομαι, καὶ τῶν Πατέρων κρατῶ τὰ Θεσμία, καὶ Καλανδάριον, σέργω θεία Χάριτι, καὶ τὰς δεινάς, πλάνας τὰς τῆς Δύσεως, μισῶ παντάπασι.

Στίχ. Ἐλάλουν ἐναντίον τυράννων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην.

Χαίρουσα ὁδὸν ἐβάδισας, Ὁμολογίας σεμνή, Καινοτόμους κα-

τήσχυνας, καὶ τὴν Πίστιν ἄμωμον, καὶ ἀλώβητον ἔστερξας· ὅθεν Σὲ Μάρτυς πηγὴν ἀνέδειξεν, ἀναδιδούσαν πᾶσιν ὁ Κύριος, Χάριτος νάματα, αἴγλην τε τοῦ Πνεύματος, πόθῳ τὴν Σὴν, Μνήμην ἐορτάζουσι, φαιδρῶς πανθαύμαστε.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν εὐσεβούντων οἱ Δῆμοι, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς Χοροῖς, σκιρτάτωσαν ἐν θεαῖς ὑμνωδίαις, ἐν πόλει τῆς Μάνδρας σήμερον· ἀνεδείχθη γάρ, Σταυροῦ τῇ Χάριτι, νέα Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας· ἡ λαμπρὰ καὶ ἀρρενόφρων Αἰκατερίνη, ἰσοστάσιος τῶν πάλαι Μαρτύρων· ἀνθισταμένη τοῖς Καινοτόμοις, διέλυσε ζόφον τὸν τῆς Δύσεως, καὶ προσεκύρωσε τῶν Πατέρων τὰ Θεσπίσματα· νῦν δὲ συμπαρισταμένη, τοῖς ἐνδόξοις Ὁμολογηταῖς, ἐνώπιον τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκετεύει, εἰρήνην δοθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐνότητά στερρὰν Ὁρθόδοξοις ἅπασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἰδιόμελον. Ὁ αὐτός.
Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε,

τῆ Σκέπη Σου προστρέχω· οἶδα
ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύ-
νασαι γὰρ Ἀγνὴ βοηθῆσαί μοι.

* * *

Ἀπολυτίκια

Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης
Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Θείας Χάριτος, τῆ φωταυγείᾳ,
σκότος ἔλυσας, Καινοτομίας, καὶ
ἠγωνίσθης ἐνθέως πανθαύμαστε,
Αἰκατερίνη τῆς Μάνδρας τὸ βλά-
στημα, Καλανδαρίου Πατρῶου ἢ
κύρωσις· Μῆτερ πρέσβευε, Τριά-
δι τῆ Πανοικτίρμονι, κρατύνε-
σθαι ἡμᾶς εἰς τὴν Εὐσέβειαν.

Δόξα. Ἀπολυτίκιον ἕτερον.
Κοινόν.

Ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.
Τὸ χρυσαυγέστατον ζευγος τῆς
Πίστεως, καὶ Παραδόσεων τὸ

περιτείχισμα, Γνησιοφρόνων οἱ
Χοροί, τιμῶμεν ἐνθέῳ πόθῳ, φέ-
ροντες ἀρώματα, ψαλμωδίας καὶ
ᾄσματα· τὴν Αἰκατερίνην τε, καὶ
Χαρίκλειαν σέβωμεν, ὑπὲρ Κα-
λανδαρίου Πατέρων, θεῖα ὀφθει-
σας ἱερεῖα.

Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἄγιόπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον
οὔσα τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων,
Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφη-
τῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδε-
ξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

* * *

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.
Κανόνα εὐσεβῶν, Σὲ ἀνέδειξε
πάντων, Χριστὸς ὁ Λυτρωτῆς,
τῶν Θεσμίων ἢ Βάσις· οἰκείους
γὰρ αἵμασιν, ἱερῶς ἐπορφύρω-
σας, τὸν χιτῶνά Σου, Ὁρθοδο-
ξίας τὸν θεῖον, ὥσπερ σφάγιον,
Αἰκατερίνη τυθεῖσα, ἐν Μάνδρα
πανεύφημε.

Δόξα. Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον. Ὁμοιον.
Παράδεισον ἐν γῆ, λογικόν Σε

φυτεύσας, Χριστὸς ὁ Φυτουργός,
Παραδείσου τοῦ πρώτου, ἐν μέ-
σῳ Σου Δέσποινα, ὡς Ζωῆς Εὐ-
λον ἔφυσεν· Ὅν ἰκέτευε, τοῦ τῆς
τρυφῆς Παραδείσου, ἀξιῶσαί με,
καὶ ἐφ' ὑδάτων ἐκθρέψαι, τερ-
πνῆς ἀναπαύσεως.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἢ πληθὺς, ἐν Οὐ-
ρανῷ Ἀγγελικῆ, καθορῶσα ἐπὶ
γῆς, Αἰκατερίνην θαυμαστήν,

ὁμολογοῦσαν εὐσέβειαν τὴν Πατρῶαν· πλήθη τε πιστῶν ἐκδιδάσκουσιν, θεῖω δὲ φωτὶ ἐνισχύουσιν· καὶ ἑαυτὴν προσφέρουσιν θυσίαν, Καινοτομίαν ἀπειροῦσαν· διὸ ἐστέφθη, παρὰ Κυρίου, ὡς ἀθλήσασα ἄριστα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐχθροῖς παρατάχθητι τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέβησαν τῇ Κληρουχίᾳ τῇ Σῆ, Μαρία Παντάνασσα· ὄλεσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση, γνώτωσαν τὴν ἰσχύν Σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ θεῖω Σου νεύματι, πάντας ἀφάνισον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κοινόν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αἰκατερίνης ἐκθειάσωμεν πάντες, καὶ Χαρικλείας τὴν κοινὴν μαρτυρίαν· ὅτι ὁμοῦ ἐνήθλησαν Χριστοῦ τῷ Φωτὶ, χάριτι Δυνάμεων, ἀποσβέσασα ἄλγος, πλάνης ἐκ Δυσμῶν δεινῆς, Καινοῦ Καλανδαρίου· διὸ τιμῶνται παρὰ τῶν πιστῶν, καύχημα οὔσαι, θεοστεπτον ἅπασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χαῖρε Θρόνε πύρινε τοῦ Βασιλέως, καὶ Λυχνία πάγχρυσε, Φωτὸς τοῦ θεοῦ τὰς ψυχάς, καὶ διανοίας λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων Σε Κόρη Πανύμνητε.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι. (δις)

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Βλέπε Ἀπριλίου ΚΓ', τὸ τοῦ Ὁρθρου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κα' 12-19.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 23.

Ὁ Ψαλμὸς Ν'.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν Οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνομημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, τῶν Γνησιοφρόνων ἢ Συνάθροισις, τὴν Σὴν Μνήμην ἑορτάζει ἡδυφώνως, Αἰκατερίνη Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ· Σὺ γὰρ ἐν ὑστέροις χρόνοις, ὑπὲρ τῆς Πατρῶας Παραδόσεως, ἤθλησας πασιχαρῶς, παριδοῦσα σὺν εὐνον καὶ τέκνα τὰ Σά, τοὺς Καινοτόμους κατήσχυνας, τῶν δὲ Ὁρθοδόξων κλέϊσμα ἐδείχθης, τὸν Σωτῆρα δοξάσασα ἐν οἰκείοις τοῖς μέλεσι· καὶ νῦν, τῆς δόξης Αὐτοῦ ἀπολαύουσιν, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ ἄνθος οὔσαν ἀμάραντον, ἰκετεύομέν Σε, παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ μύρον τῆς Χάριτος.

Οἱ Κανόνες

Ὁ τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἄνευ Εἰρμῶν*.

Τῆς Θεοτόκου.

Ποίημα Ἁγίου Φωτίου Μεγάλου,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Ταύτη καὶ ἡ δέησις ὀγδόη πρέπει·
Φωτίου»**.

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τὸ στόμα μου πλήρωσον γλυκασμοῦ, τοῦ θείου Σου Κόρη, καὶ κατάλαμψόν μου τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυμῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρμῶν Σου τὸ ἄπειρον πέλαγος.

Ἀσθενοῦσαν πάθεσι χαλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μου, τὴν οἰκτρὰν καὶ βαρυαλγῆ, καρδίαν ἰατρευσον Παρθένε, τὸν Ἰατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

Ἐπέρτερον δεῖξόν με ἡδονῶν, σαρκικῶν τε βρόχων καὶ μερίμων βιωτικῶν, τῶν ἄνω Ταγμάτων ὑπερτέρα καὶ λαμπρότερα ἡλίου Θεόνυμφε.

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην, ἰκετεύω Σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ἐπακοῦσαι, τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ τῆς δόξης τυχεῖν Αὐτοῦ.

Τῆς Ἀγίας, ἄνευ Ἀκροστιχίδος.

Μικρὰ Ἐσωτερικὴ Ἀκροστιχίς***·
«Μέλω Σε. Κ(υπριανός)».

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ α΄. Ἦγρὰν διοδεύσας.

Μελύδριον γράφω Σοι προσχαρῶς, ὧ Αἰκατερίνη, εὐγνωμόνως καὶ εὐλαβῶς, ὡς ὑπερμαχήσασα γενναίως, καὶ Δυτικῶν τὴν ὄφρυν ταπεινώσασα.

Καρδία καὶ χεῖλεσιν ἐκζητῶ, λαβεῖν θεῖον Πνεῦμα, τοῦ ὑμῆσαι θεοπρεπῶς, τὰ ἄθλα σεπτῆς Αἰκατερίνης, τῆς Μεγαρίδος τὸ θεῖον ἐκβλάστημα.

Προσπίπτω τῇ Μάρτυρι τοῦ Χριστοῦ, ἧς τὴν μεσιτείαν, καὶ βοήθειαν ἐκζητῶ, ἵνα τοὺς ἀγῶνας εὐφημήσω, καὶ τὸ Μαρτύριον ὄντως λαμπρότατον.

Κροτήσωμεν χεῖρας περιχαρῶς, τιμῶντες ἐν ὕμνοις, τὴν ἐκ Μάνδρας Νύμφην Χριστοῦ, καταξιωθείσαν μαρτυρῆσαι, ὑπὲρ Πατρῶν σεπτῶν Παραδόσεων.

Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐβάστασας τὸν Θεόν, καὶ Ἄσμα Ἀσμάτων, τιμιώτατον Μαριάμ, ὑπὲρ τοὺς Ἀγγέλους ἀνεδείχθης, διὸ βοῶμέν Σοι Χαῖρε Θεόνυμφε.

(*) Βλ. ἐν σελίδι 21ῃ τῆς παρούσης, *Περὶ τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθροῦ ψαλλομένων Τροπαρίων*.

(**) Βλ. Ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Θεοτοκάριον...*, σελ. 185-187, ἔκδοσις ια΄, Υἱῶν Σωτηρίου Σχοινᾶ, ἐν Βόλῳ 1984.

(***) Ὡς τοιαύτη χαρακτηρίζεται ἐκείνη, ἣτις σχηματίζεται ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τοῦ πρώτου μόνον Τροπαρίου ἐκάστης ᾠδῆς.

Καταβασία· Ἐνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουρ-
γὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
Δομῆτορ, Σύ με στερέωσον, ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγ-
μα, μόνε Φιλάνθρωπε».

Ἡ περίδοξος πόλις, καὶ λογι-
κὴ Δέσποινα, τοῦ Παμβασιλέως
δυσώπει Θεοχαρίτωτε, τῆς ἄνω
Πόλεως, οἰκῆτορά με γενέσθαι,
καὶ μὴ καταισχύνης με τῆς προσ-
δοκίας μου.

Καταφύγιον κόσμου, Χριστια-
νῶν καύχημα, σκέπη καὶ ἀντί-
ληψις πάντων τῶν ἐλπίζόντων
εἰς Σέ, τὸν πεποιθότα Σοι, μὴ οὖν
κάμῃ ἐπερίδης, ἀλλὰ τῷ ἐλέει
Σου, Δέσποινα σῶσόν με.

Ἀπορία καὶ γνόφος, καὶ λο-
γισμῶν σύγχυσις, τοὺς τὸν ἀνερ-
μήνευτον Τόκον Σου ἐρμηνεύον-
τας, καλύπτει Δέσποινα, Ὅν Μω-
ϋσῆς γὰρ προεΐδε, γνόφῳ καλυ-
πτόμενος, τοῦτον ἐγέννησας.

Ἰεροῦ Παραδείσου, καὶ ζωηροῦ
χώρου με, βρώσει δελεάσας δο-
λία, ὄφις ὁ δόλιος, μακρὰν ἐξώ-
ρισε, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον,
τῆς Ἐδὲμ ἀλλάξασθαι, φθόνῳ
παρέπεισεν.

Τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐγερθεῖσα γενναίως, τῶν Δυ-
τικῶν δόγματα, ἀπεβάλου πλή-
ρως ὧ Μῆτερ, Χριστοῦ τῇ Χάριτι,
καὶ Ἀρχαγγέλων ῥοπῇ, Αἰκατερί-
νη μεγάφρον, Ὁρθοδόξων Τρό-
παιον, καὶ ἀμυντήριον.

Ἰσχυρῶς ἀντετάξω, καινοφα-
νοῖς δόγμασιν, ὧ Αἰκατερίνη θεό-
φρον, ἰσχυῖ Πνεύματος, καὶ Και-
νοτόμων βουλᾶς, ὡς τὸν ἰστὸν
τῆς ἀράχνης, παντελῶς διέλυ-
σας, θεομακάριστε.

Τῶν Πατρῶων Θεσμίων, τὸ ἀ-
ληθὲς ἔδειξας, καὶ τῶν εὐσεβῶν
τὰς καρδίας, πάσας κατηύφρα-
νας, καὶ ἠριθμήθης σεπτῇ, ἐν τῇ
χορείᾳ Μαρτύρων, φοινηχθέντος
αἵμασι, τοῦ Σοῦ ἐνδύματος.

Ἡγωνίσω ἀνδρείως, τῷ τοῦ Χρι-
στοῦ ἔρωτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
Δογμάτων, ὠφθῆς προτείχισμα,
Αἰκατερίνη σοφῇ, Ἀγγελικῇ προ-
μηθείᾳ, νῦν χορεύεις λάμπουσα,
θεῖοις Σκηνώμασι.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ταῖς Σαῖς
λιταῖς ἤναψας, τὸν τῆς Παραδό-
σεως πόθον, θεῖον ταῖς Μάρτυσιν,
Αἰκατερίνη σοφῇ, καὶ **Χαρικλείᾳ**
τιμῖα, καὶ τὸ Καλανδάριον, ὑπε-
ρησπίσαντο.

Καταβασία· Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

* * *

Καθίσματα

Κοινόν.

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Κλέος ἐνθεον Ὁρθοδοξίας, νέ-

φος ἤλασας Καινοτομίας, κρα-
ταιώσασα Πατρῶα Διδάγματα,
Αἰκατερίνη αἱμάτων Σου νάμα-

σι, σὺν **Χαρικλεία** τῆς Μάνδρας σεμνώματι· Μῆτερ πρέσβευε Τριάδι τῆ Πανοικτίρμονι, εἰρήνην ἐπιχέειν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.
Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ Σου.

* * *

Κανόνων συνέχεια

Τῆς Θεοτόκου.
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰμός.

«**Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς Οἰκονομίας Σου τὸ Μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα Σου· καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.**»

Ἡ κοιλία Σου Ἄχραντε, εὐρυχωρότερα οὐρανῶν γέγονε, τὸν Ἀχώρητον χωρήσασα, ὄν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ἢ καταφυγὴ καὶ προστασία μου.

Ἐπὶ Σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, Κεχαριτωμένη Ἀειπάρθενε.

Ἡ ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἢ καταφυγὴ ζωὴ καὶ ἀντίληψις, προστασία καὶ παράκλησις, Σὺ ὑπάρχεις Κόρη πανσεβάσμιε.

Τῆς Ἀγίας.
ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, τοῦ Καλανδαρίου σεπτὴν Παράδοσιν, ὑπεστήριξας ἐν αἵματι, ὧ Αἰκατερίνη θεοδόξαστε.

Ἦψιπέτις ἀνέδραμες, ὧ Αἰκατερίνη εἰς θεῖα Δώματα, ὡς δὲ Νύμ-

Χαῖρε τῶν Ἀθλητῶν λαμπρότατον στεφάνωμα, ἀγνή Παρθενομητορ· Χαῖρε Κυρίου Θρόνε· Χαῖρε πάντιμε ὑπερδεδοξασμένη· Χαῖρε σκιὰν τοῦ Νόμου ἢ παύσασα, ὡς τέξασα τὸν τοῦ Νόμου Δοτῆρα.

φη προστατεύοις νῦν, Ἐκκλησίαν πάντως τὴν Ὀρθόδοξον.

Μιμητάς Σου κατέστησας, ὧ Αἰκατερίνη τοὺς Γνησιόφρονας, ὄθεν ἅπαντας ἀξίωσον, ζηλωτὰς δειχθῆναι Παραδόσεων.

Οικητήριον γέγονας, ὧ τῆς Μάνδρας θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῆς Τριάδος ἀπολαύουσα, μακαρίας δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.
Κιβωτὸς εἶ Πανύμνητε, τοῦ κατακλυσμοῦ παθῶν διασώζουσα· Ἐκκλησίαν οὖν ὀδήγησον, εἰς Λιμένα Θείας Καταπαύσεως.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῆς Θεοτόκου.
ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰμός.

«**Ὁ**ρθρίζοντες βοῶμέν Σοι Κύριε, Σῶσον ἡμᾶς· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός Σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν».

Σωτῆρα καὶ φιλόανθρωπον Κύριον ἢ τεκοῦσα, τῆ φιλανθρωπία Σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνώρισον.

Ἦλέψ Σου ἐν ὄμματι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσόν με.

Στεφάνωσον ὡς ὄπλω Πανύμνη-
τε εὐδοκίας, ἐν τῇ θεῖα σκέπη
Σου, τὴν κεφαλὴν μου φρουροῦ-
σά με.

Ὁ Ὑψιστος σαρκουῖται ἐν μή-
τρα Σου, καὶ γεννᾶται Θεοτό-
κε ἄχραντε, καὶ καινουργεῖ τὸ
ἀνθρώπινον.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Παῦσον τὰς ὁρμάς, τῶν αἰρέσε-
ων τῆς Δύσεως, Καινοτομίας τε
τῶν συγκρητιστῶν, Αἰκατερίνη,
λιταῖς Σου πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Σύναψον σεμνή, τὰς πρεσβείας
Σου πρὸς Κύριον, ταῖς **Χαρικλεί-
ας** θείας καὶ αἰνετῆς, Αἰκατε-
ρίνη, τῆς Μάνδρας ἀστήρ λαμ-
πρότατε.

Μάνδρας ὁ Λαός, ἀνυμνεῖ Σου
τὰ ἀθλήματα, ὑπὲρ Πατρίων Ἐ-
θίμων ἱερῶν, Αἰκατερίνη, ὧ σφά-
γιον χαριτόπλοκον.

Μάρτυς νεωστί, ἀνεφάνη θεο-
δόξαστος, καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ἄνω
ἡμᾶς πληροῖ, Αἰκατερίνη, αἰρέ-
σεων ἢ ἐκδίωξις.

Θεοτοκίον.

Μάρτυρα Χριστοῦ, ἐνισχύσασα
Πανάμωμε, τὴν ἀποδείξασαν
θεῖα καὶ ὀρθά, Αἰκατερίνην, Πα-
τέρων ἡμῶν Θεσπίσματα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτει-
νόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς
ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν».

Γαλήνης ἢ κυήσασα Χριστόν,
τὸν αἴτιον, Δέσποινα, τὸν ἄγριον
κλύδωνα, τῶν παθῶν μου δυσ-
οπῶ Σε ἡμέρωσον.

Δραμεῖν Θεοῦ ὁδὸν τῶν ἐντο-
λῶν, τὴν ἐστενωμένην μου, καρ-
δίαν τοῖς πάθεσι, πλατυτέρα οὐ-
ρανῶν Κόρη πλάτυνον.

Οὐ κέκτημαι δακρῶν ὀχετούς,
ἵνα ἀποπλύνω μου, τὰ ἄπειρα
πταισμάτα, ταῖς πρεσβείαις Σου
ἀγνὴ τούτων ῥῦσαί με.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου προσ-
λαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων με,
παθῶν εἰς μετάνοιαν, ἀποστεί-
λασα ἐξ ὕψους τὴν Χάριν Σου.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ ζ΄. Τὴν δέξιν.

ᾠραία Σου μαρτυρία ἤσχυνας,
Καινοτόμων τὰς δεινὰς γλωσ-
σαλγίας, καὶ Δυτικῶν, Καλενδά-
ριον εἶρχθη, τοῦ εἰσελθεῖν Ὀρθο-
δόξοις καινότητα, ἐν αἵμασί Σου
ἱεροῖς, Μεγαρίδος τὸ θεῖον ἐκ-
βλάστημα.

Ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ παν-
έντιμε, καὶ εἰσηλθες εἰς παστάδα
Νυμφίου, ὅτι λιταῖς, τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων, ἀγωνισθεῖσα γενναί-
ως ἐκνίκησας, καὶ πάντα νεω-
τερισμόν, ἐκποδὼν Ἐκκλησίας
ἐδίωξας.

Τὸ Θαῦμα Αἰκατερίνης σέβο-
μαι, καὶ αὐτὸ διακηρύττω τοῖς
πᾶσιν, ὅτι γυνή, ἀσθενὴς ἠγωνί-
σθη, καὶ ἑαυτὴν τῷ Κυρίῳ προσ-
ήνεγκε, φρυάγματα δὲ ἀσεβῶν,
καὶ σπορὰς Καινοτόμων κατέ-
κρινε.

Τὸ κλέος Νεομαρτύρων σπεύδομεν, καὶ θερμῇ τῇ διαθέσει ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν χαρᾷ, τῇ τοῦ Πνεύματος θεία, Αἰκατερίνη βοήσωμεν λάμποντες· σφενδόνη ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς λύκους ἐν ζήλω ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Ἰθύντειρα τῆς δυάδος Ἄχραντε, **Χαρικλείας** τε καὶ Αἰκατερίνης, πρὸς τὴν ὁδόν, μαρτυρίου ἐδείχθης, ὅτι ὁμοῦ τὸ αἷμα προσήνεγκαν, πρὸς Κύριον ζηλωτικῶς, τῇ πρεσβείᾳ τῇ Σῆ ἀξιούμεναι.

Καταβασία· Τὴν θεϊαν ταύτην.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος

Κοινά.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Αἰκατερίνην θεοδόξαστον ὑμνήσωμεν, ὡς προασπίσασαν Πατρῶον Καλανδάριον, μέχρις αἵματος ἐν Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος, συμμαχούσης **Χαρικλείας** τῆς θεόφρονος, ἐλεγξάσας Καινοτόμων τὴν θρασυτητα· ὅθεν κράζωμεν· **Χαίροις** ζεῦγος πανάριστον!

Οἶκος.

Ἄγγελοι φωτοδότες, συνελθόντες ἐνθέως, τὰ ἄθλα Ἡρωϊδων Κυρίου, ὑμνοῦσι στεντορεία φωνῇ· προσκαλοῦσι δὲ εὐσεβῶν σύλλογον, γεραίρειν ταύτας ἥδιστα, καὶ κράζειν πρὸς Αὐτὰς τοιαῦτα·

Χαίροις, δυὰς ἡ χαροποιοῦσα·

Χαίροις, πιστοὺς εἰρηνοποιοῦσα.

Χαίροις, Καινοτόμων ἀναίρεσις·

Χαίροις, Δυτικῶν ἡ καθαίρεσις.

Χαίροις, τῶν Πατρῶων τὸ ἔρεισμα·

Χαίροις, Ὁρθοδόξων τὸ στήριγμα.

Χαίροις, Θεσμίων ἡ στήλη·

Χαίροις, Εὐσεβείας ἡ πύλη.

Χαίροις, εὐφροσύνην ἐκχέουσα·

Χαίροις, ὡς ὁ ἥλιος λάμπουσα.

Χαίροις, Αἰκατερίνη ἡ θαυμαστή·
Χαίροις, καὶ Σὺ **Χαρίκλεια** ἐπαινετή.

Χαίροις, ζεῦγος πανάριστον!

Μηνολόγιον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς ἐν τῇ Μάνδρα τῆς Μεγαρίδος μαρτυρησάσης ἐν ἔτει 1927ῳ, συναθλησάσης δὲ καὶ τῆς Ἁγίας **Χαρικλείας**.

Στίχοι.

Χριστοῦ Ἄμνου κτείνουσιν ἀμνάδας δύο,

Αἰκατερίνην καὶ **Χαρίκλειαν** ἅμα,
ὄπλων κοντακίοις πέμπτη δεκάτη θυμῷ λαύρω.

Συναξάριον

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ διὰ τῶν αἰώνων ἀναδεικνύων ἀπαύστως φιλοθέους ψυχάς, φλεγόμενας ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὰς ἱεράς τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Παραδόσεις καὶ ἐτοιμῶς ἐχούσας τοῦ θυσιασθῆναι εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ὁμολογίας καὶ τοῦ Μαρτυρίου, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ καὶ τῷ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Τοιαύτη φωτοστεφῆς καὶ ὄντως γυ-

νή σοφή τε καὶ ἀνδρεία, τῇ Χάριτι τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, ἦν καὶ ἡ εὐσεβεστάτη νεαρὰ μήτηρ δύο τέκνων Αἰκατερίνη, ἐπὶ κλην Ῥούττη, γεννηθεῖσα ἐν τῇ Μάνδρα, εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ Θριασίου Πεδίου τῆς Ἀττικῆς, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1900ῳ, ὑπὸ γονέων πτωχῶν μὲν κατὰ κόσμον, ἀλλὰ πλουσίων τῇ εὐσεβείᾳ, Ἰωάννου καὶ Μαρίας, τὸ γένος Πέππα, συζευχθεῖσα δὲ μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1922ῳ.

Γενομένης, ὡς μὴ ὄφειλε καὶ παρὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Θεσμία ἐπιβληθείσης ἐν Ἑλλάδι τῆς Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1924ῳ, ἡ εὐλογημένη Αἰκατερίνη, ὁμοῦ μετὰ τοῦ λείμματος τῶν Ὀρθοδόξων, παρέμεινε στερῶρως ἀκολουθοῦσα τὸ ἀπ' αἰῶνων αἰδέσιμον καὶ κρατοῦν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, καὶ συμμετεῖχε, ζήλω θείῳ ἐμπνεομένη καὶ κραταιομένη, εἰς τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν Πατρῶων Παραδόσεων, ὑπακούουσα εἰς τὸ τοῦ Οὐρανοβάμονος Παύλου θεόπνευστον παράγγελμα: «Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς Παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (Β' Θεσσ. β' 15).

Οὕτω, Προνοία Θεία, συναγρυπνούσης ταύτης μετ' ἄλλων πολλῶν ζηλωτῶν τῆς Πατρώας Εὐσεβείας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ἱερῷ Ναῷ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν τῇ Μάνδρα, κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν Νοεμβρίου μηνός, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1927ῳ, τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, κελεύσει τῶν ἐν Καινοτομία ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἐπέδραμον

πρὸς διάλυσιν τῆς θεηγόρου Συνάξεως, τῆς θεοφιλοῦς Αἰκατερίνης πρωτοστατούσης καὶ προασπιζομένης μετ' ἀνδρείας ἀπαραμίλλου τοῦ λειτουργήσαντος Ὁμολογητοῦ Ἱερέως Χριστοφόρου Ψαλλίδα. **Ἐ**ν τέλει, θανασίμως πληξαμένη, πίπτει αὕτη αἰμόφυρτος καὶ ἡμιθανὴς εἰς τὸ δάπεδον τοῦ Ναοῦ, ψελλίζουσα: «**Π**αναγία μου!...».

Μεταφερθεῖσα ἡ Μάρτυς καὶ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις νοσηλευτήριον «Εὐαγγελισμός», παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας τοῦ στεφοδότου Σωτήρος ἡμῶν μεθ' ἑπτὰ ἡμέρας βαθείας ὀδύνης, κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν μηνὸς Νοεμβρίου, τὴν καὶ πρώτην τῶν ἁγίων Νηστειῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἄλλη δέ τις ἡρώϊς, ἡ ἐκ Μάνδρας ὡσαύτως ἀγομένη **Χαρίκλεια Λιούλη**, συναθλήσασα μετὰ τῆς φωτωνύμου Αἰκατερίνης, ὁμοῦ μετὰ τῶν πολλῶν ἄλλων χριστοφόρων καὶ μυροφόρων ἐν τῇ ῥηθείῃ Ἀγρυπνία γυναικῶν, συλληφθεῖσα καὶ φυλακισθεῖσα, ἐκοιμήθη μαρτυρικῶς, λόγῳ ἀνηκέστων κακουχιῶν, μετ' ὀλίγους μῆνας, κατὰ τὴν λαμπρὰν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν πέμπτην ἡμέραν τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1928ῳ, στεφθεῖσα καὶ αὕτη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ φεγγοβόλου στεφάνου τῆς Ὁμολογίας. **Ἀμήν.**

Ταῖς Αὐτῶν ἁγίαις καὶ θεοπειθέσι πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

* * *

Κανόνων συνέχεια

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέ-

βαλον βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Πίστει καὶ πόθῳ Σοι προστρέχω, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγχνα

ἐλέους, λῦσόν με βοῶντα, εὐλο-
γημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς
Σῆς κοιλίας.

Ῥεῖθρον ἰάσεώς μοι βλῦσον, καὶ
κατάσβεσον τὴν κάμινον Παρ-
θένε, ἡδονῶν καὶ παθῶν, παι-
σμάτων τε καὶ νόσων, Σὺ γὰρ
πηγὴ βλυστάνουσα, ζῶης θείας
γλυκὸν ῤεῖθρον.

Ἐλαφος διατετρωμένος, Παν-
αμώμητε βολίσιν ἰοβόλοις, τοῦ
ἐλέους τοῦ Σοῦ διψῶ πεινῶ ρανί-
δα, ὡς τὸν ἰὸν ἐκκρούσωμαι, τόν
ποτε θανατηφόρον.

Πᾶσαν εἰς Σὲ τὴν προσδοκίαν,
ἀνατίθην Παρθένε τῆς ζῶης μου,
μὴ παρίδης διό, ἀλλ' οἴκτειρον
καὶ σῶσον, καὶ τῆς ἐκεῖ με λύτρω-
σαι αἰωνίου καταδίκης.

Τῆς Ἀγίας.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺ ἐν τῇ Μεγαρίδι, κατεπόντι-
σας δόξας, αἰρετικῶν Παπιστῶν,
καὶ Πίστιν τῶν Πατέρων, ἐκήρυ-
ξας τοῖς πᾶσι, διὸ ἀνευφημοῦμέν
Σε, Αἰκατερίνη σοφῆ, καὶ θεία
Νεομάρτυς.

Παράδοσιν Ἀγίαν, διεφύλαξας
Μήτηρ, ἐν Μεγαρίδι πιστῶς, καὶ
Ὅρους τῶν Πατέρων, καὶ Δόξας
Ἐκκλησίας, ὑπερήσπισας ψάλ-
λουσα· Καλανδαρίου ἡμῶν, κρα-
τῶ ἀμεταθέτως.

Ἐν ὥρᾳ Μαρτυρίου, Ἀρχαγγέ-
λων δυνάμει, διὰ σημείων πολ-
λῶν, ἐν Πίστει τοῦ ἐμμένειν, κη-
ρύττουσα προτρέπει, Γνησιόφρο-

νας ἅπαντας, Αἰκατερίνη σεμνή,
Θεῶ εὐαρεστοῦσα.

Τῆ βάσει Ἐκκλησίας, Ὁρθοδό-
ξων τοὺς παῖδας, ταῖς Σαῖς πρε-
σβείαις σεμνή, Φωτὶ τὸ τῆς Τριά-
δος, φυλάττουσα ὁδηγεῖ, τὴν Πα-
ράδοσιν σέβεσθαι καὶ ἐν πίστει
θερμῇ, ἀτρέπτως παραμένειν.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἐξο-
χώτατον Θαῦμα, Αἰκατερίνη βοᾷ,
τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος, ἐγέννησας
ἀφράστως, ὧ Παρθένων ὠραί-
σμα, καὶ ὁδηγεῖς ἀπλανῶς, ἡμᾶς
τοὺς Ὁρθοδόξους.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, Ὁν
ὕμνοισι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων
ὕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας».

Ἐν τῇ νηδύϊ Σου, τὸν πρὸ Σοῦ
συλλαβοῦσα, Θεομητορ ἄχραν-
τε Μαρία, τέτοκας ἀφράστως,
Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ἴνα δοξάζω, καὶ προσκυνῶ μετὰ
δέους, Σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα
Κόρη, θλίψεώς με πάσης, ἐκλύ-
τρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς ἀγί-
αις χερσί Σου, τὸν τὰ πάντα φέ-
ροντα τῷ λόγῳ· ὅθεν σὺν Αὐτῷ
Σε, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ῥς ἀσφαλῆ Σε, ἐλπίδα μόνην
κατέχων, καθικετεύω ἀμαρτιῶν
καὶ κινδύνων, ἄχραντε Μαρία
ἐκλύτρωσαί με τάχει.

Τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἐφιεμένη τῶν Πατρικῶν, Θεοπισμάτων, ὑπερήσπισας ταῦτα ἀξίως, ὦ Αἰκατερίνη, πρεσβείαις τῶν Ἀγγέλων.

Αἰκατερίνην ἐν Οὐρανοῖς, νῦν τρυφῶσαν, Γνησιόφρονες αἰνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ παρακαλοῦμεν, Ἀγάπην ἡμῖν δοῦναι.

Αἰκατερίνη τὰς ἱεράς, νῦν χορείας, εὐφημούντων Σου τὰ ἄθλα ἀλήκτως, σκέπε τε καὶ φρούρει, ὑγείαν δωρουμένη.

Αἰκατερίνην σὺν τῇ σεπτῇ, **Χαρικλεία**, ἀγαλλόμεναι Τάξεις Ἀγγέλων, νῦν δοξολογοῦσιν, ἐν ἄνθεσι καὶ μύροις.

Θεοτοκίον.

Σεμνολογοῦντές Σε ὑψηλῶς, Παναγία, εὐφροσύνη τῶν Μαρτύρων καὶ δόξα, Πίστει τῶν Πατέρων, στερέωσον Σοὺς δούλους.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Κυρίως Θεοτόκον, Σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ Σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, Σὲ μεγαλύνοντες».

Τοὺς Σοὺς οἰκτροὺς ἰκέτας, οἰκτείρησον Παρθένε, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιφορὰς ἐπιούσας, ἀναχαιτίζουσα.

Ἰλάσθητι Σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον ὄντως Μητέρα Σου, καὶ παραδείσου τῆς δόξης, δεῖξον οἰκήτορας.

Ὅδον κακίας πάσης, ἔδραμον εὐτόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν δὲ παρέδραμον, ὁδὸν μοι γνώρισον Κόρη, ἐν ἧ πορεύσομαι.

Ἦμνον Σοι τελευταῖον, πρῶτόν τε καὶ μέσον, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνή, Σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλον, εὐρεῖν οὐ δύναμαι.

Τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Κρηπίδα στερρότάτην, τὴν Αἰκατερίνην, Καλανδαρίου καὶ πάντων Θεσμίων σεπτῶν, σὺν **Χαρικλεία** ὑμνοῦμεν τῇ συμπολίτιδι.

Ἐν Μάνδρα Μεγαρίδος, ἡ Αἰκατερίνη, Ὁμολογία τῆς Πίστεως ἔσθη στερρόως· νῦν δὲ πρεσβεύει ἀπαύστως, πάντας στηρίζουσα.

Διώξεις Καινοτόμων, παύουσα λιταῖς Σου, μὴ διαλείπης ὦ Μάρτυς Κυρίου σεπτῇ, σὺν **Χαρικλείας** πρεσβείαις, συναθλησάσης Σοι.

Κακώσεις τῶν γλωσσάλων, ἤνεγκον γενναίως, δοξολογοῦσαι τὸν Κύριον θείαις ᾠδαῖς, Αἰκατερίνη ἡ σώφρων, καὶ ἡ **Χαρίκλεια**.

Θεοτοκίον.

Φιλέορτοι χορεῖαι, πᾶσαι γηθοσύνως, ὁμολογοῦσι τὴν δόξαν Παρθένου Ἀγνῆς, Νεομαρτύρων δὲ ζεύγους, κλέος τὸ ἄφθιτον.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάρια

Κοινόν.

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τιμίας Νεομάρτυρας, αἰνέσωμεν ἐν ἄσμασι· πόθον γὰρ ἔχουσαι θεῖον, φθαρτὰ κατέλιπον πάντα· Πίστιν δὲ ὠμολόγησαν, ἐν ὑψηλῷ φρονήματι· τὴν γενναίαν **Χαρίκλειαν**, καὶ θεῖαν Αἰκατερίνην, τῆς Μεγαρίδος τὰ κλέη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σύ μου προστάτις Ἄχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, διὸ προσπίπτω Σοι κράζων· Τῶν ὀδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, καὶ ταῖς πρεσβείαις Σου σῶσον, τὸν ἐπὶ Σοι πεποιθότα.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας δ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἀμνάδας, πάντες τιμήσωμεν, Αἰκατερίνην θεῖαν, καὶ **Χαρίκλειαν** νέαν, σφάγια ἁθῶα, καὶ ἱερά, τῶν σεπτῶν Παραδόσεων, θυσιασθέντα ἐν Μάνδρα ἐθελοντί, προστασία τῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἡ μυστικὴ μυροθήκη τοῦ Σοῦ Σκηνώματος, ἠδεῖαν Εὐωδίαν, διεσκόρπισε πᾶσι· Φῶς δὲ ἐκ τοῦ Τάφου, λάμπαν φαιδρῶς, τὴν Σὴν δόξαν ἀπέδειξεν, Αἰκατερίνη Μαρτύρων ἢ καλλονή, Παραδόσεων ἢ πρόμαχος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Οἱ τηρηταὶ τῶν Δογμάτων καὶ Παραδόσεων, Σὲ ἔχουσι Προστάτιν, ἄρωγόν καὶ πυξίδα· ἤνεγκας γὰρ πλήξεις, τῶν διωκτῶν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· Αἰκατερίνη διόπερ τὸ εὐκλεές, προσκυνοῦμέν Σου μαρτύριον.

Στίχ. Ἐλάλουν ἐναντίον τυράννων καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Τὴν Νεομάρτυρα πάντες, δεῦτε τιμήσωμεν, τὸ τῆς Ἑλλάδος κλέος, καὶ βλαστὸν Μεγαρίδος, ἀγνήν Αἰκατερίνην ἀρτιφανές, γυναικῶν ἐγκαλλώπισμα, ὑπὲρ σεπτῶν Παραδόσεων ἀνδρικῶς, τὸν ἀγῶνα τελειώσασαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς χριστωνύμου κλήσεως, ὁ εὐσεβῆς Λαός, δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν πανηγύρει μαρτυρικῆ· σήμερον γάρ, ὑψοῦνται ἐν ἐγκωμίοις, Αἰκατερίνη, τῶν Νεομαρτύρων ἢ δόξα, καὶ **Χαρίκλεια**, ὡς ἀστέρες ἄδυτοι ἐν Μάνδρα. Αὗται οὐκ ἐδειλίασαν, Καινοτόμων ἐπιφοράς, καὶ διωκτῶν τὰς δεινὰς αἰκίας· ὑπεριδοῦσαι δὲ οἰκείων καὶ τέκνων στοργήν, ὑπὲρ τῶν Πατρῶων Θεσμίων, προσήνεγκαν ἑαυτάς, ὡς ἱερεῖα ἄμωμα τῷ Σωτῆρι, καὶ ἔκραζον ζήλω θείῳ κινούμεναι· Οὐκ

ἀπαρνησόμεθά Σε, Ὁρθοδοξία
Φίλη, οὐ ψευσόμεθά Σου, Σέβας
Πατροπαράδοτον. Ὅθεν καὶ ἡ-
μεῖς, δεόμεθα Αὐτῶν ἐκτενῶς,
ἵνα φυλάττωσι, τοὺς Γνησιόφρο-
νας ἀσινεῖς, καὶ διοδεύειν αὐ-
τούς, εὐθυπόρως τὴν Ὁδόν, τοῦ
Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

**Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ Σε, Κεχαρι-
τωμένη Μήτηρ Ἀνύμφευτε, καὶ
ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνε-
ξιχνίαστόν Σου γέννησιν, Θεο-
τόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.**

* * *

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Ἐν τῇ Θεῖα Λειτουργίᾳ

Τυπικά.

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ
ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοί.

Ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλο-
μεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου-
καὶ τῆς Ἀγίας, ἐκ τῆς Ῥδῆς γ' καὶ
ἐκ τῆς Ῥδῆς ζ'.

Ἀπόστολος.

Βλέπε Φεβρουαρίου Α', Πρὸς Ῥω-
μαίους η' 28-39.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 23.

Εὐαγγέλιον.

Βλέπε, Ἀπριλίου ΚΓ', τὸ τῆς Θεῖ-
ας Λειτουργίας, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάν-
νην, ιε' 17- ις' 2.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 25.

Κοινωνικόν.

Ψαλμὸς ρια' 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάρια.

Τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης.

Ἦχος πλ. δ'.

**Τὴν Αἰκατερίνην τὴν θαυμαστήν, αἵμασιν οἰκείοις, ἀπελάσασαν
τὴν ἀχλύν, Δύσεως καὶ πλάνην, Καλανδαρίου Νέου, τὸ κλέος τὸ τῆς
Μάνδρας, ἀνευφημήσωμεν.**

Κοινόν.

**Ἀκαινοτομητῶν πανευσεβές, ζεῦγος τῶν Μαρτύρων, τὴν Χαρί-
κλειαν τὴν σεμνήν, καὶ Αἰκατερίνην, τῆς Μάνδρας θείου γόνου,
Πατρίων τὰς ἀσπίδας, δεῦτε τιμήσωμεν.**

* * *

Δίστιχον Ἀκροτελεύτιον

Ῥδας τέκνων Σου δέχου δυὰς Μαρτύρων,
ῤού δὲ λυπηρῶν ποιήσαντας ταύτας.

†

**Τῷ δὲ Δοτῆρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θείῳ Παρακλητῷ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἄμην!**

Περὶ τῶν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθροῦ ψαλλομένων Τροπαρίων*

α. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθροῦ, τὰ Τροπάρια τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ ὀφείλουσι γίνεσθαι ἰδ', ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων, ὅτε γίνονται ὡς ἐν ταῖς περὶ αὐτῶν διατάξεσι διαλαμβάνεται.

β. Εἰς τοὺς Κανόνας τοὺς εἰς οἰανδήποτε ἄλλην περίστασιν ψαλλομένους οὐκ ἔστιν ὠρισμένη ἢ ποσότης τῶν τροπαρίων ἐκάστης ᾠδῆς. Μόνον ἀνάγκη ἐστίν, ἵνα ἐν ἐκάστη ᾠδῇ ὧσιν ἄρτια τὰ Τροπάρια, διὸ καὶ ἐὰν ὧσι γ' δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον ἵνα γίνωσι τέσσαρα, ἐὰν ὧσι ε' δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον ἵνα γίνωσιν ἕξ, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἐὰν δὲ ὧσιν ἄρτια, οὐδὲν διπλασιάζομεν.

γ. Εἰς τὰς Μνήμας τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, ἐν αἷς οὐ ψάλλεται Παρακλητικὴ, ὅταν τύχωσιν ἐκτὸς Κυριακῆς, προεορτίων, μεθεόρτων καὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς* (ἦτοι ὁ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς η'.

• Μόνον ἐν ταῖς Μνήμαις τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), Ἀποστόλου Ἀνδρέου, Ἀγίου Νικολάου, Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ἀγίου Παντελεήμονος, ὑπάρχει δι' ἐκάστην αὐτῶν ἴδιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀναγράφεται ἐν τοῖς Μηναίοις.

• Ἐν δὲ ταῖς Μνήμαις τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν τε κορυφαίων καὶ τῶν δώδεκα (κθ' καὶ λ' Ἰουνίου), ἐν τῷ Ὁρθρῷ Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὐ ψάλλεται (ἐκτὸς ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ), ἀλλὰ λέγεται ὁ πρῶτος Κανὼν τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ δεῦτερος ἄνευ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ'.

(*) Βλ. Γεωργίου Ῥήγα Οἰκονόμου, *Τυπικόν, Λειτουργικὰ Βλατάδων* – 1, σελ. 92-94, ἔκδ. Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1994.

Πωλείται διά του Κεντρικού Πρακτορείου των Έφημερίδων

ΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΤΟΥ
ΜΑΤΟΣ
ΟΥΝΤΩΝ
ΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ
ΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμή έκαστου φύλλου Δρχ. 3
Αθήναι, 11 Δεκεμβρίου 1917

ΖΑΚΟΠΩΛΙ

...ν Εύφρονούντων, ποσίου εκπροσωπεί η αντιπροσωπεία μερίδα του Έλληνικού έθνους, δια την επικρατήσιμην πάσιν της χώρας καταστάσεως, ή ανά μέσον των ενων πολιτικών ό...

...ν Εύφρονούντων, μρον, άλλ' άσφα...δεν κατάλθιν εις ποσίστερον διά να...

...όμο, άποτελούμε...της και νοικοκυ...κονομίας την Έλ...τοις εφόσον τήν...

...εν κατά πόσον ή...τυχίας ή άγών εν...ί όμως ή προσπι...τες των Εύφρο...

ΚΑΤΩ Ο ΝΕΟΣ ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ Ι ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΑΛΛΑΓ'ΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΟΒΟΥΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΕΞΗΝΤΑΛΗΘΗ ΠΛΕΟΝ Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΑΡΧΕΤΑΙ Ο ΙΕΡΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΑΓΩΝ

«Ο Άρχιεπίσκοπος Άθηνών εξετασθήσεται πλέον τελείως... Δέν πιστεύεται πλέον από τίποτε, δέν λαμβάνεται ύπ' όψιν του τίποτε... Διά πολιτικά καθ' έκαστην ύποβάλλων μηνύσεις εναντίον του και αυτός τούς μέν πολιτίς είρω...

...τούς Ιερείς και τούς όηγησόν εις τήν πρατητήριον, δίοτι είχαν κηρυχθή εναντίον του Άρχιεπισκόπου... δέχι ούτως τήν στιγμήν έκείνην ήξηλωμένους εις έν άντι...

...Ελληνίς Πρεσβυτερήθη ή άχτής πρής τίν Άρχ επίσκοπον δία τήν πόλεμον, έν έκηρυξεν έναντίον της εθνοφυλίου ήμών έκκλησίαις κατόπιν συνενόησεως...

...την ερήνευσιν της έκκλησίας, δια την έξυγγινειν της εκλήρου... Ιεουλαιός ή Λαός είπεν εις τόν Άρχιεπίσκοπον:

—Μεταπρώτατα, δέν δέν εδς ευμάριον, μή παραιτηθήτε. Άφησάτε μας ήμωις τά λατρεύμενα τόν Θεόν συμφώνως πρής τας...

—Επί έκείνος απήντα:—Ότά κάμω έκείνο ποδ θέλω ήγώ και ήχι έκείνο ποδ θέλει ή Λαός...

...δία τούς έκφύλους τούτους πολιτικούς άρχοντας στηρίζομενος ή Άρχιεπίσκοπος κηρύσσει σήμερον τόν πόλεμον εναντίον του Όρθοδοξίου λαού.

—Μετω λιπών. Ό Λαός θέχεται τόν πόλεμον και θα έτοιμασθή να βώση τήν μεγάλην μάχην χίριον της έκκλησίας του και πρής προστάσειν της έκκλησίας του.

Και ή Λαός αύτός, Άρχιεπίσκοπος τήνων, δατις επί τούτου...

...τον εδς ήρόδη, θα σχηματίση άδριον όγκωδες συλλλητήριον, εις τό όποιον θα συρροέσων θε...

...Τότο, έναντίον των λαϊκών μαζών, δέν θα συνήθητε δεδωίως να σταίτε τούς χωροφύλακας εας και να μέθερατε όργανά σας δια να τας έκκλήσων. Δίοτι ή θύναμις των όργάνων εας δέν θα είναι έκική να μάς ίναχρίση και ή φωνή εας θα είναι φωνή...

—Άποδώσατέ μας τήν έκκλησίαν μας.
—Άποδώσατέ μας να ίερί μας και να δει.
—Κάτω ή δίκαιος της έκκλησίας μας!
—Κάτω ή αιμαβούρος Άρχιεπίσκοπος.
—Κάτω ή νέος Ερμενεύτης! Γ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΖΗΜΙΑ ΡΕΚΛΑΜΑΡΕΤΑΙ ΩΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου

Ματθαίου κα' 12-19. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Ἀπριλίου ΚΓ', Ἀγίου Γεωργίου, τὸ τοῦ Ὁρθρου.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς Ἐαυτοῦ Μαθηταῖς·] Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Μου.

Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι·

Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·

Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά Μου·

Καὶ θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται·

Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

* * *

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους η' 28-39. Βλ. Ἀποστολάριον, Φεβρουαρίου Α'.

Α. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιε'-ξζ' (15-67).

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (δις)

Α. Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Λ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Δ. Σοφία!

Α. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

[Ἀδελφοί,] οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν·

Ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι Αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς·

Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; **Εἰ** ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

Ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν Αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν Αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;

Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; **Θ**εὸς ὁ δικαίων·

Τίς ὁ κατακρίνων; **Χ**ριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, Ὅς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, Ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; **Θ**λίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

Καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά Σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

A. Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 44' (91ος).

Δ. Πρόσχωμεν!

A. Ἀλληλουῖα. (γ')

A. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

A. Ἀλληλουῖα. (γ')

A. Πευτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

A. Ἀλληλουῖα. (γ')

* * *

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

I. Εἰρήνη πᾶσι!

A. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

I. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ἰωάννην ιε' 17-ιζ' 2. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Ἀπριλίου ΚΓ', Ἀγίου Γεωργίου, τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·**]** Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι Ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ Ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ Ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον Μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά Μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά Με.

Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Ὁ Ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα Μου μισεῖ.

Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ Ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα Μου.

Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν Με δωρεάν.

Ὁταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν Ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ Ἐμοῦ·

Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' Ἐμοῦ ἐστε.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Α. Ἀναγνώστης. **Δ.** Διάκονος. **Ι.** Ἱερεὺς. **Λ.** Λαός.

Ἡ Νεομάρτυς Αἰκατερίνη (Ρούττη)

ἐκ Μάνδρας Ἐλευσίνος*

(† 15η Νοεμβρίου 1927)

Μάνδρα Ἀττικῆς. Τόπος πού συνδέθηκε μὲ ἥρωϊκά, ἀλλὰ καὶ τραγικὰ γεγονότα. Τόπος ὅπου πρόσφερε στὴν ὑλιστικὴ ἐποχὴ μας μιὰ ἀκόμη ἥρωϊδα τῆς πίστεώς μας, τὴν νεαρὰ Μάρτυρα Αἰκατερίνη Κ. Ρούττη.

Εἶναι γνωστὸν σ' ὅλους τοὺς Χριστιανούς, ὅτι ποτάμια ὀλόκληρα αἵματος ἐχύθησαν διὰ νὰ στερεωθῆ ἡ ἀληθινὴ πίστις στὸν Χριστόν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διατήρησίν της μακρὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν αἰρετικῶν νεωτερισμῶν πάλιν ἐχρειάσθη νὰ χυθῆ μαρτυρικὸ αἷμα.

Ἐλᾶτε τώρα Χριστιανοί, σεῖς πού ὑπομονετικὰ φέρετε τὴν περιφρόνησι τῶν πολλῶν καὶ πού ἀκούετε στὸ ὄνομα Παλαιοημερολογίτες, ἐλᾶτε ὅλοι μαζὶ νὰ γνωρίσωμε πῶς οἱ Πατέρες καὶ οἱ Ἀδελφοί μας, πού ἔζησαν τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ σχίσματος, ἀγωνίσθησαν καὶ πῶς ἐδόξασαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. δίνοντας σὲ μᾶς τὴν δυνατότητα ἐλεύθερα καὶ τιμημένα νὰ ζοῦμε καὶ νὰ λατρεύωμε τὸν Θεόν μας.

Ἄς παρακολουθήσωμε λοιπόν, πῶς ἐξελίχθησαν τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας, πῶς δηλαδὴ ἄρχισε καὶ τὸ τραγικὸ τέλος ἔλαβε ἡ ὀλονύκτιος Πανηγυρικὴ Ἀκολουθία πού ἔγινε πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, τὰ ξημερώματα τῆς 8ης Νοεμβρίου τοῦ 1927, εἰς τὸν ὀμῶνυμον Ναὸν τῆς Μάνδρας.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς Ἑορτῆς, εὐλαβεῖς γυναῖκες τῆς Μάνδρας μαζὶ καὶ ἡ θαρετὴ ὑπερασπίστρια τῶν πατρίων Παραδόσεων Αἰκατερίνη (Ρούττη) εὐπρέπισαν τὸν Ναό, ὥστε τὸ Πανηγύρι τους πού μὲ τόση λαχτάρα περίμεναν νὰ μὴ ὑστερήσῃ σὲ τίποτα. Ἐγκαίρως εἶχαν ἐνεργήσει καὶ διὰ ὁμόδοξον Ἱερέα. Ἦσαν βλέπετε ἐλάχιστοι οἱ ἱερουργοὶ τότε καὶ συνεπῶς περιζήτητοι. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, μία Ἐπιτροπὴ εἶχε ξεκινήσει διὰ τὴν Ἀθήνα καὶ νὰ πού νωρὶς τὴν παραμονὴ ἐπιστρέφει μὲ σοῦστα, συνοδεύοντας τὸν ἀείμνηστον ὁμολογητὴν Ἱερέα Χριστόφορον Ψαλλίδα. Ἡ ὑποδοχὴ πού ἔγινε στὸν ἐρχόμενον ἱεουργὸ ἦταν ἐνθουσιώδης. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τὸν ἐκαλωσῶρισαν χαρούμενοι, ἐνῶ οἱ καμπάνες ὅλων τῶν ναῶν κτυποῦσαν χαρμόσυνα. Τόση ἦταν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν πρώτων ἀγωνιστῶν διὰ τοὺς ὁμοδόξους Ἱερεῖς.

Ὁ Ἐσπερινὸς ἄρχισε ἡσυχὰ καὶ πανηγυρικὰ. Τὸ ἴδιο ἡσυχὰ θὰ συνε-

χιζόταν καὶ θὰ τελείωνε κι' ὅλη ἡ Ἀγρυπνία ἂν δὲν ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους τ' ἀνεπιθύμητα ὄργανα τῆς τάξεως, περικυκλώνοντας τὸν ναὸ μὲ κακὲς διαθέσεις. **Καὶ** εὐλογο γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. **Μα** γιατί αὐτὴ ἡ πολιορκία; **Στὸ** Ναὸ δὲν εὐρίσκοντο παράνομοι. **Δὲν** ἐκρύβοντο ληστές. **Μόνο** ἄξιοι τηρητὲς τῶν Πατρίων Παραδόσεων εἶχαν συγκεντρωθῆ διὰ νὰ δοξάσουν μὲ κάθε τιμὴ τοὺς προστάτες Ἀγίους των. **Τί** λοιπὸν ζητοῦσαν τὰ ὄργανα μὲ τόση ἐπιμονή; **Ἀπλούστατα** ζητοῦσαν νὰ ἐκτελέσουν τὴν διαταγὴ τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, νὰ συλλάβουν τὸν ἱερουργοῦντα Ἱερέα καὶ νὰ διαλύσουν τὸ πλῆθος τῶν πανηγυριστῶν.

Μπορεῖ ὅμως νὰ εἶχαν λάβει ἐντολὲς τὰ ὄργανα, ἀλλὰ καὶ οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μάνδρας ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν τὶς θεόσδοτες ἐντολὰς τους καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψουν τὴν παραμικρὴ διατάραξι τῆς Ἑορτῆς. **Ἔτσι** οἱ πόρτες τοῦ Ναοῦ κλείνονται καὶ ἡ Ἀκολουθία συνεχίζεται πρὸς κατανυκτικὴν. **Εἶναι** διότι γίνεται κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὀπλων. **Κτυποῦν** μὲ μανία τὰ ὄργανα. **Κτυποῦν** ὅπου βροῦν. **Πόρτες**, παράθυρα, τοίχους! **Σπάζουν** τζάμια! **Καὶ** εἶναι 20ὸς αἰὼν. **Ὁ** πολιτισμὸς θεριεύει. **Καὶ** ὑποτίθεται, ὅτι τὰ ἀτομικὰ καὶ θρησκευτικὰ δικαιώματα ἀσκοῦνται μὲ κάθε ἐλευθερία. **Τὶ** τρομερὴ ἀλήθεια! **Βρισκόμαστε** μάλιστα καὶ στὰ ἱερὰ χῶματα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἑλλάδος.

Προσεύχονται οἱ Πιστοὶ μέσα στὸ ναὸ ἡσυχὰ καὶ εὐλαβικά.

Μαίνονται, οὐρλιάζουν καὶ αἰσχρολογοῦν ἔξω τὰ ὄργανα τῶν σχισματικῶν.

Ζητοῦν μέσα ἐνίσχυσι ἀπὸ τὸν Κύριον οἱ πιστοὶ διὰ ν' ἀντέξουν τὸν ἄδικο διωγμὸ τους. **Ζητοῦν** ἐπίσης καὶ τὰ ὄργανα ἔξω ἐνίσχυσι ἐπιγόντως διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦ βεβήλου σκοποῦ των. **Εἶχαν** πράγματι ἀνάγκη διὰ ἐνισχύσεις! **Πῶς** νὰ συνελάμβαναν ἓναν πρᾶο καὶ ἄκακο Ἱεουργό; **Πῶς** θ' ἀντιμετώπιζαν τοὺς ἄοπλους πιστούς;

Κοντεύει νὰ ξημερώσῃ. **Μέσα** στὸ Ναὸ ἔχουν μεταλάβει οἱ περισσότεροι καὶ περιμένουν τὸ «δι' εὐχῶν» τοῦ Ἱερέως καὶ ἀφοῦ πάρουν τὴν εὐλογία του νὰ τὸν ὀδηγήσουν σ' ἓνα κοντινὸ σπίτι διὰ νὰ ξεκουραστῆ. **Πῶς** ὅμως θὰ γινόταν αὐτό, πὺ ἔξω καιροφυλακτοῦσαν οἱ πραιτωριανοὶ τῶν σχισματικῶν; **Μα** μόλις πρὸ ὀλίγου πῆραν μέσα τους δύναμι, τὸν Χριστό. **Δὲν** τοὺς σκιάζει πιά τίποτα. **Προχωροῦν** ἄφοβα. **Οἱ** πόρτες ἀνοίγουν. **Οἱ** πιστοὶ ἀρχίζουν νὰ ἐξέρχονται. **Ζωντανὸ** τεῖχος ἀπὸ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Μάνδρας ἔχουν περικυκλώσει τὸν κινδυνεύοντα Ἱερέα. **Μέσα** ἀπ' τὸ σκοτάδι ξεπροβάλλουν μπροστά των σὰν ἀνήμερα θεριὰ τὰ ὄργανα τῶν σχισματικῶν. **Ἀπαιτοῦν** τὴν παράδοσι τοῦ Ἱερέως. **Μα** γιατί ἄραγε;... εἶναι τὸ δικαιολογημένο ἐρώτημα τῶν πιστῶν. **Μήπως** ἐγκλημάτισε, μήπως καταχράσθηκε ἢ μήπως ἐβεβήλωσε; **Ὁχι!** **Τίποτα** ἀπ' ὅλα αὐτά! **Κι'** ὅμως τὸν ζητοῦν! **Καὶ** λοιπόν; **Ποιός** θὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ; **Δὲν** ὑπάρχει Ἰούδας!

– **Μ**όνο σ'αν περάσετε πάνω απ' τὰ πτώματά μας θὰ πάρετε τὸν Ἱερέα μας!... **Α**κούγεται σταθερὴ καὶ δυνατὴ μιὰ γυναικεία φωνή. **Εἶ**ναι ἡ Αἰκατερίνη Ρούττη**, ποὺ ἄφησε στὸ σπίτι ἄνδρα καὶ παιδιά καὶ ἤλθε νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν Ἱερέα. **Δ**ὲν τὴν φοβίζουσι οἱ φοβέρες τῶν ὄπλων καὶ γι' αὐτὸ ἀποφασισμένη φωνάζει.

Ἡ ἀείμνηστος ὁμολογήτρια Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλη

Οἱ δυνάμεις δὲν μποροῦν νὰ διασπάσουν τὸν κλοιό. **Α**ρχίζουν τότε νὰ πυροβολοῦν διὰ νὰ τοὺς ἐκφοβίσουν. **Κ**άτι καταφέρνουν μ' αὐτό. **Α**πομακρύνονται ἀρκετοὶ πιστοί, ἀλλὰ τὸ ζωντανὸ τεῖχος γύρω ἀπὸ τὸν Ἱερέα παραμένει ἄφοβο. **Σ**ὲ λίγο ὅμως κι' αὐτὸ θὰ καμφοῦν ἐξ' ἐξαιτίας τῆς ἀπανθρώπου καὶ ἀγρίας ἐπιθέσεως τῶν ὀργάνων, τῶν ὁποίων μία σφαῖρα κτυπᾷ στὸν κρόταφον τὴν ἀείμνηστον ὁμολογήτριαν Ἀγγελικὴν Κατσαρέλλη.

Ἡ Αἰκατερίνη Ρούττη ὅμως, ἡ ψυχὴ τῆς ἄμυνας, δὲν τὸ βάζει κάτω. **Ἐ**λέγχει μὲ θάρρος τοὺς σχισματικούς μέχρι τὴν στιγμή ποὺ ἓνα ὄργανο θὰ σηκώσῃ τὸ κοντάκι τοῦ ὄπλου διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν Ἱερέα.

Καὶ τότε, ὕψιστε Θεέ, τὶ τόλμη, τὶ αὐτοθυσία!

Μόλις ἡ Αἰκατερίνη ἀντιλαμβάνεται τὴν κακοῦργον χειρονομία, σπεύδει νὰ σώσῃ τὸν Ἱερέα καλύπτοντάς τον μὲ τὸ σῶμα της, ὅποτε καὶ δέχεται αὐτὴ τὸ θανάσιμον ἐκεῖνο κτύπημα*** εἰς τὸ πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς της. **Ἡ** Αἰκατερίνη πέφτει στὸ δάπεδο τοῦ Ναοῦ, βᾶφοντάς το μὲ τὸ μαρτυρικὸ της αἷμα, ἐνῶ ἀκούγεται διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ ψιθυρίζῃ.

– **Π**αναγία μου!...

Οἱ γυναῖκες μὲ συγκίνησιν καὶ ἀγωνία σηκώνουν τὸ αἰμόφυρτο σῶμα της καὶ ἀφοῦ προηγουμένως εἰδοποιεῖται καὶ ὁ ἄνδρας της, τὴν μεταφέρουν στὸν «Εὐαγγελισμὸ» Ἀθηνῶν. **Μ**αζὶ μὲ τὴν Αἰκατερίνη μεταφέρεται στὸν «Εὐαγγελισμὸ» καὶ ἡ τραυματισθεῖσα ὁμολογήτρια Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλη, ἡ ὁποία καὶ ἐξέρχεται μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες.

Ἡ Αἰκατερίνη ἐπτὰ ὀλόκληρες ἡμέρες ἀκίνητη ὑπέφερε ἀφάνταστα χωρὶς κἄν νὰ μπορῇ νὰ μιλήσῃ. **Μ**ὲ νοήματα ζήτησε μολύβι καὶ χαρτὶ διὰ νὰ γράψῃ μὲ δυσκολία στὸν ἄνδρα της νὰ προσέχῃ τ' ἀγγελούδια της, τὰ δυὸ μικρά της, ποὺ ἦσαν τεσσάρων χρονῶν τὸ πρῶτο καὶ ὀλίγων μηνῶν τὸ δεύτερο.

Στις 15 Νοεμβρίου 1927, πρώτη ἡμέρα τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, καὶ ὥρα 4 τὸ πρωῖ παρέδωσε τὴν μαρτυρικὴν της ψυχὴ εἰς χεῖρας τοῦ στεφανοδότου Χριστοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱεραῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν κινητοποίησε ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ παραρτήματα, ὥστε νὰ παρευρεθοῦν στὴν κηδεῖα της ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότεροι πιστοί.

Ἐπιζῶντες αὐτόπτες μάρτυρες τῆς κηδείας μᾶς πληροφορήσαν, ὅτι αὐτὸ ποὺ παρακολούθησαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἦταν κηδεία, ἀλλὰ ἱερὰ Λιτανεΐα μαρτυρικοῦ Λειψάνου. **Χιλιάδες** πιστοὶ συνώδευσαν τὴν πομπή, κρατοῦντες ἄλλοι ἄνθη, ἄλλοι λαμπάδες κι' ἄλλοι φοίνικες.

Ἡ Μάρτυς δὲν ἔχει πλεόν ἀνάγκη ἀπὸ τὶς δικές μας πρόσκαιρες τιμὲς καὶ δόξεις. **Ἡ** τιμὴ ποὺ πρέπει νὰ τῆς ἀπονεύμῃ κανεὶς εἶναι ἐκείνη ποὺ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος μᾶς ὑποδεικνύει: «**Τιμὴ** μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος».

Ἐγκαρδιώνεσθε λοιπόν, Χριστιανοί, καὶ παραδειγματίζεσθε ἀπὸ τὴν νεαρὰ μητέρα τῶν 27 χρόνων, ποὺ ἔχυσε τὸ αἷμά της διὰ τὴν ἁγίαν μας Πίστιν.

Ἡ Νεομάρτυς Αἰκατερίνη ἀποτελεῖ τὴν τιμὴ καὶ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ θὰ προβάλλεται σὲ κάθε περίστασι ὡς ὑπόδειγμα πίστεως, ἀγάπης, ἀπαρνήσεως τῶν πάντων καὶ θυσίας, διὰ τὰς Πατέριους Παραδόσεις.

Αἰκατερίνη! **Ἡ** ἐποχὴ μας δὲν διέθεσε ἀγχόνες, καμίνους, ξίφη. **Διέ-**θεσε τὸν ὑποκόπανο τοῦ ὄπλου διὰ νὰ σὲ φοβίση. **Πόσο** φτωχὸ ἀλήθεια ὄπλο διὰ νὰ σὲ κάνῃ ν' ἀπαρνηθῆς μιὰ ζωντανὴ Πίστι! **Κι'** ὅμως, ἐστὶν ἔδωσες τὴν ζωὴν σου δι' Αὐτήν. **Οἱ** πρεσβεῖες σου ἄς μᾶς ἐνισχύουν καὶ οἱ προσευχές σου ἄς προασπίζουν τὸ Σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπὸ κάθε «δολίως κινούμενον» ἐχθρικό βέλος. **Ἀμήν.**

(*) Περιοδ. «Τὰ Πάτρια», ἀριθμ. 4 / Ὀκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1976, Ἔτος Α', Πειραιεύς.

(**) **Ἐπιζῶντες** συγγενεῖς τῆς Αἰκατερίνης Ρούττη μᾶς ἔκαναν γνωστὴ καὶ τούτη τὴν λεπτομέρεια. **Ὁ** ἄνδρας τῆς Αἰκατερίνης μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ποὺ παρηκολούθησαν μαζί μὲ τὰ παιδιά των, ἐζήτησε νὰ ἐπιστρέψουν στὸ σπίτι των, διότι προέβλεπε ἐπεισόδια. **Ἡ** Αἰκατερίνη τὸν ἀκολούθησε. **Τῆς** ἦταν ὅμως ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ στὸ κρεβάτι, ὅταν ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ της πληροφορήθηκε ἀργὰ τὴν νύκτα τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχαν ὅλοι στὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ καταφθάνοντα ὄργανα. **Ἀμέσως** καὶ μὲ προφύλαξι ἐγκατέλειψε ἄνδρα καὶ παιδιά καὶ ἔτρεξε νὰ ὑπερασπιστῇ τοὺς πανηγυριστάς, **ἔ τ ρ ε ξ ε π ρ ὸ ς τ ὸ Μ α ρ τ ῦ ρ ι ο ν !**

(***) **Ἡ** αἰμίμηστος ὁμολογήτρια Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλη ἔφερε καὶ ἐπεδείκνυε μὲ «καμάρι» μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της τὸ «στίγμα τοῦ Κυρίου» εἰς τὸ μέτωπόν της, ποὺ μιὰ δολοφονικὴ σφαῖρα ἐχάραξε τὴν νύκτα ἐκείνη.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαρτυρίου τὸν στέφανον Μάρτυς ἔλαβες, Αἰκατερίνα ἀθλοῦσα ὑπὲρ Πατρίων στερρώως, καὶ Νυμφίω Σου Χριστῷ ψυχὴν παρέδωκας· ὅτε τῆς Πίστεως θεσμοὺς καὶ Πατέρων συγγραφαῖς, εἰς Μάνδραν τῆς Μεγαρίδος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀρχαγγέλων, ἐν παρῶντι διεκήρυξας.

(Ἀπολυτίκιον τοῦ κ. Ἀριστείδη Σ. Καρβέλλα)

Τίτλοι Ἐφημερίδων*

Παραθέτομεν μερικοὺς τίτλους ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖες ἀσχολήθησαν μὲ ἄρθρα καὶ σχόλια γιὰ τὰ τραγικὰ ἐπεισόδια τῆς Μάνδρας τὸν Νοέμβριον τοῦ 1927.

Μὲ κάθε λεπτομέρεια τούτων καθὼς καὶ ἄλλων «ντοκουμέντων» δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ τὰ πληροφορηθῆ ἀπὸ τὸν Α΄ τόμον τῶν ἱστορικῶν «Πατρίων».

1. «**ΣΚΡΙΠ**» 22 Νοεμβρίου 1927
ΤΑ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΚΑΙ Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ (ΡΟΥΤΤΗ)
2. «**ΧΡΟΝΙΚΑ**» 22 Νοεμβρίου 1927
ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΜΑΝΔΡΑΝ
Οἱ Παλαιορθόδοξοι εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν Μάνδρας - Οἱ χωροφύλακες ἐκτοπίζονται ἔξω τοῦ Ναοῦ - Πολιορκία πολύωρος ἔξω τοῦ Ναοῦ.
3. «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ**» 23 Νοεμβρίου 1927
ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΜΑΝΔΡΑ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
4. «**ΣΚΡΙΠ**» 23 Νοεμβρίου 1927
ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ «ΩΣ ΝΕΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ»
5. «**ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ**» 24 Νοεμβρίου 1927
ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ – ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
6. «**ΕΣΠΕΡΙΝΗ**» 27 Νοεμβρίου 1927
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
7. «**ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**» 28 Νοεμβρίου 1927
Ο ΥΠΟΚΟΠΑΝΟΣ – ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ
8. «**ΣΚΡΙΠ**» 29 Νοεμβρίου 1927
ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ
9. «**ΕΣΠΕΡΙΝΗ**» 29 Νοεμβρίου 1927
Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
10. «**ΣΚΡΙΠ**» 4 Δεκεμβρίου 1927
Ο κ. ΖΑΙΜΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ
11. «**ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**» 4 Δεκεμβρίου 1927
Ο ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ ΕΧΥΘΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

(*) Περιοδ. «Τὰ Πάτρια», ἀριθμ. 4/ Ὀκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1976,
Ἔτος Α', Πειραιεύς.

ΣΚΡΙΠ

1927

Η ΚΛΗΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΣΣ

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1922 ὁ Πάγ.

καὶ τοῦ Ρίπουλγ. — «Πρόκειται
περὶ ἀνθρώπου λυσοθήτος». —
η. λ. π.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑΤΟΣ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ! ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΟΠΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΠΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Αιματηραὶ σκηναὶ διαδραματιζόμεσαι χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Μάνδραν, κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγιοῦ Ἰωάννου, ἐμφάνωται πρὸς τὸ κέντρον ἡμερολόγιον, ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα παρεβλήθησαν παρ' ὅλην τὴν νύκτα τὴν ἐκκλησίαν, ἐπετίθησαν, κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, διατῶν ὑποκατάκτων ἐνταῖον τῶν γυναικῶν καὶ ἤρχισαν νὰ βύλλουν ἐναντίον τοῦ ἀόπλου καὶ ἀνυπόπτου πλήθους. Καὶ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα ἐπίπυσε τὰ κρῶντα τοῦ ναοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, πρὸς δόξαν τῶν ἀναγίων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν μεγαλοστομίαν ἔλεον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, μετεβλήθησαν εἰς λύκου, τῆς κοίτης τῶν.

Αἱ θλιβεραὶ σκηναὶ, αἱ ὅποιοι κατέληξαν εἰς τὴν δολοφονικὴν ἀδελφοκτονίαν καὶ εἰς τὰς ὀκταεὶς ὀδηγησαν τὴν κληρικὴν καλογηρικὴν κλίμακα καὶ ἡ ἀσπίς ἐμμοχὴ τοῦ Ἀγιοπαιδοῦ Ἀθηνῶν εἰς ἀποτάσει: ἀνύρου, καὶ παρανόμου, διατρέψαντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ καταβάλλοντες τὰ ψυχὰς τοῦ ἐλλοβροῦ καὶ διεσπῶντες ἐχόμενον τῶν ἐθνεῶν καὶ θεοσεβειῶν παρεδουσαν ὀρθόδοξον πληρωμῆτος, διαδραματιζόμενοι, παθῶς μᾶς ἀρηγήθησαν αὐτόματα μάρτυρες τῶν σκηνῶν ὑπὸ τῆς εἰρήνης σου θύμας:

Ὁ χθονικὸς ἰσλαμισμὸς τῶν ἑρθεοδύτων.

Χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ προχθὲς τὸ ἑσπέρας, σωματιοποιή: ἁγῶς τὸ κέντρον ναοῦ τῶν ἁγιοῦ Ἰωάννου, τῆς ἁγιοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, ἡ Κοινότης τῶν Ὀρθοδόξων, ποιεῖται ἰσχύει τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας διὰ τῆς ὁποίας, παρέχεται εἰς τοῦ: ἀπολυθούσης: τὸ κέντρον ἡμερολόγιον πλήρης ἐλευθερίας νὰ λειτουργηθῶνται ἀκωλύτως: εἰς ἐκκλησίαν καὶ εἰς ἰδιωτικῶς ναοῦ, ἐπίσκοπος μετὰ πάσης ἱεροπραξίας καὶ κατανύσεως: τῶν ἱερογυνῶν, τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἁγιοῦ: εἰς δόξα ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἷς τὰς ὁποίας, ἐκκλησιασθήσαν χιλιάδες πιστῶν ὁρθοδόξων. Οἱ ἐκκλησιασθέντες ἐν Ἀθήναις: καὶ Πειραιεὶς ὑπολογίζονται εἰς ὅσα κέντρα ἱερῶν εἰκοσι χιλιάδας, ἐξ οὗτων δὲ πλέον τῶν ὅσων χιλιάδων ἐκαιώνησαν τῶν Ἀθηναίων Μυστηρίων.

*

Μετὰ τῆς ἰδίας κομμουνιστικῆς καὶ καταστροφικῆς ἐπιπέσεως ἡ ἁγιοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ὑπὸ τῶν οὐκείων παραρτημάτων τῆς Κοινότητος Ὀρθοδόξων, εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὅποια διακρίθησαν κέντρα διὰ τὸ ἁγιοῦ ἑλληνοκεντρικὸν συναίσθημα καὶ τὴν ἀνύουσαν καὶ ἀπαρσώδην τιστον τῶν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας. Πρῶτον, ὡς ἦτο ἐκδομῶν, ἱσχυροὶ νὰ προετοιμασθῶν διὰ τὴν ἁγιοῦ, ἡ κοινότης τῆς Μάνδρας, ἡ ὁποία, παθῶς: γυναικῶν οἱ ἀναγνώσαντες τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, ἐπέβησαν αὐτοὶ ἡ ἀναγνώσαντες τῶν ἑλληνοκεντρικῶν παραδόσεων, ἀπολύθησαν τοῦ πληθυσμοῦ, ἰσχυροὶ διακρίσαντες ἱσχυροῦν, ἁγιοῦ καὶ τελούσης: τὰ ἑλληνοκεντρικὰ τῶν καθήκοντα, μετὰ πάσης ἀνύουσης.

Ἄνωτέρω, φωτοτυπία ἀπὸ τὰς δημοσιεύσεις τῆς ἐφημερίδος ΣΚΡΙΠ εἰς τὴν α' σελίδα τῆς 9/22-11-27

Τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας*

Αἱματηραὶ σκηναὶ διεδραματίσθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Μάνδραν, κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑορτάζοντος συμφώνως πρὸς τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον, Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα πολιορκήσαντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπετέθησαν, κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐκκλησιάσματος διὰ τῶν ὑποκοπάνων ἐναντίον τῶν γυναικῶν καὶ ἤρχισαν νὰ βάλλουν ἐναντίον τοῦ ἀόπλου καὶ ἀνυπόπτου πλήθους. **Κ**αὶ ἀδελφικὸν αἷμα ἐπότισε τὰ κράσπεδα τοῦ Ναοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, πρὸς δόξαν τῶν ἀναξίων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν μεγαλόστομον ρῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, μετεβλήθησαν εἰς λύκους τῆς ποιμνῆς τῶν.

Αἰ θλιβεραὶ σκηναί, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὴν δολοφονικὴν ἀδελφοκτονίαν, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὠδήγησαν τὸ ἐγκληματικὸν καλογηρικὸν πεῖσμα καὶ ἡ ἀνόητος ἐμμονὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἰς ἀποφάσεις ἀκύρους καὶ παρανόμους, διαιρούσας τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σκανδαλιζούσας τὰς ψυχὰς τοῦ εὐλαβοῦς καὶ στερρῶς ἐχομένου τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν Παραδόσεων ὀρθοδόξου πληρώματος, διεδραματίσθησαν, καθὼς μᾶς ἀφηγήθησαν αὐτόπται μάρτυρες τῶν σκηνῶν ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

α. Ὁ χθεσινὸς ἑορτασμὸς τῶν Ὁρθοδόξων

Χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ προχθὲς τὸ ἑσπέρας, συμπιπτούσης πρὸς τὸ παλαιὸν κανονικὸν ἑορτολόγιον, τῆς Ἑορτῆς τῶν Ταξιαρχῶν, Κοινότης τῶν Ὁρθοδόξων, ποιούσα χρῆσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας, διὰ τῆς ὁποίας παρέχεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ παλαιὸν Ἡμερολόγιον πλήρης ἐλευθερία νὰ λειτουργοῦνται ἀκωλύτως εἰς ἐξωκκλήσια καὶ εἰς ιδιωτικοὺς Ναοὺς, ἐτέλεσε μετὰ πάσης ἱεροπρεπείας καὶ κατανύξεως, τὸν Ἑσπερινόν, τὴν Ἀγρυπνίαν καὶ τὴν Λειτουργίαν τῆς Ἑορτῆς εἰς δέκα ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκκλησιάσθησαν χιλιάδες πιστῶν Ὁρθοδόξων. **Οἱ** ἐκκλησιασθέντες ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὑπολογίζονται εἰς δεκαπέντε ἕως εἴκοσι χιλιάδες, ἐξ' αὐτῶν δὲ πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

* * *

Μετὰ τῆς ἰδίας κοσμοσυρροῆς καὶ κατανύξεως ἑωρτάσθη ἡ Ἑορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων παραρτημάτων τῆς Κοινότητος Ὁρ-

θοδόξων, εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὅποια διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὸ ζωηρὸν θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀπαρασάλευτον πίστιν των εἰς τὰ Δόγματα καὶ τὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας. **Π**ρώτη, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἔσπευσε νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἑορτὴν, ἡ Κοινότης τῆς Μάνδρας, ἡ ὅποια καθὼς γνωρίζουν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Σκρίπ», ὑπῆρξεν ἀεῖποτε ἡ ἀκρόπολις τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων, ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἑορτάζοντες καὶ τελοῦντες τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα, παρὰ πᾶσαν πίεσιν καὶ πάντα διωγμὸν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς δεινῆς στρατοκρατίας, συμφώνως πρὸς τὸ πατροπαράδοτον ἑορτολόγιον. **Μ**έλη τοῦ ἐν Μάνδρα παραρτήματος τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοτήτος κατῆλθον εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ ἡμερῶν, διὰ νὰ ζητήσωσι ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Κοινοτήτος Ἱερέα. **Π**αραλαβόντα δὲ τὸν ἐκ Πειραιῶς παλαιορθόδοξον Ἱερομόναχον Χριστοφόρον Ψαλλίδα, ἐπανῆλθον εἰς Μάνδραν**, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελέσωσι εὐλαβῶς καὶ ἡσύχως τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα, καὶ οὐδέποτε φανταζόμενοι, ὅτι θὰ ἐγίνοντο στόχος δολοφονικῶν σφαιρῶν ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Κυρίου θὰ μεταβάλλετο εἰς πεδῖον αἱματηρῶν καὶ ἀποτροπιαστικῶν σκηνῶν.

β. Ἡ πολιορκία τῆς Ἐκκλησίας

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας σύσσωμος ἡ κοινότης τῆς Μάνδρας συνέρρευσε εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, ὅπου ἐψάλη ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῆς συρροῆς καὶ κατανυκτικῆς συγκινήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἐλόκληρον τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα παρέμεινε καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἀγρυπνίας, καὶ τὴν πρωϊνὴν Λειτουργίαν, ἣτις θὰ ἐγίνετο ἐνωρὶς περὶ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας. **Ἀ**λλὰ μόλις εἶχεν ἀρχίσει ἡ Ἀγρυπνία καὶ ἐψάλλοντο τὰ πρῶτα κατανυκτικὰ τροπάρια, κουστωδία χωροφυλάκων ἔζωσε τὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐκκλησίασμα καὶ νὰ ἀπαγάγῃ τὸν λειτουργοῦντα Ἱερέα.

Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐπρόφθασαν καὶ ἔκλεισαν ἐγκαίρως, ἐκ τῶν ἔσωθεν, τὰς θύρας τοῦ Ναοῦ, καὶ οὕτως ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τὰς ἀγρίας φωνὰς τῶν χωροφυλάκων καὶ τὰ πυκνὰ κτυπήματα τῶν ὑποκοπάνων των, διὰ τῶν ὁποίων ἀπεπειρῶντο νὰ θραύσωσι τὰς θύρας τῆς Ἐκκλησίας. **Μ**ὴ δυνηθέντες νὰ βιάσωσι τὰς θύρας, οἱ χωροφύλακες ἐπέπεσαν ἐναντίον τῶν παραθύρων, τὰς ἕλους τῶν ὁποίων κατεθρυμμάτισαν, ἀλλὰ οὔτε καὶ δι' αὐτῶν κατάρθωσαν νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐμποδιζόμενοι ὑπὸ τῶν σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων των. **Ἐ**ν τῷ μεταξὺ εἶχον ζητηθῆ ἑπείγοντως

ἐνισχύσεις ἐκ Μεγάρων καὶ Ἐλευσίνος, αἱ ὁποῖαι καὶ μετ' ὀλίγον κατέφθασαν, καὶ οὕτως ἡ ἀποτυχοῦσα κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις μετεβλήθη εἰς συστηματικὴν πολιορκίαν διαρκέσασαν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν.

γ. Ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις

Τὸ ἐκκλησίασμα, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, παρηκολούθει ἀτάραχον τὴν θεῖαν Ἀκολουθίαν, ἡ ὁποία, ληξάσης τῆς Ἀγρυπνίας, εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸν Ὕρθρον, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας, τὸ ἐκκλησίασμα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ Ναοῦ ἔχον ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἱερέα. **Οἱ** πολιορκοῦντες τὴν ἐκκλησίαν, μαινόμενοι πλέον χωροφύλακες, περιστοιχίσαντες τότε τὸ ἐκκλησίασμα ἀπήτησαν τὴν παράδοσιν τοῦ Ἱερέως. **Αἱ** γυναῖκες, αἱ παρευρισκόμεναι μεταξὺ τοῦ πλήθους, ἀπήντησαν εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ὅτι τὸν Ἱερέα των, κατὰ πατροπαράδοτον ἔθιμον, θὰ τὸν ὠδήγουν, μετὰ τὴν Λειτουργίαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ συγχρόνως περιεκύκλωναν τὸν Ἱερέα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν σύλληψιν. **Οἱ** ψυχραιμότεροι ἐπίσης ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος κατέβαλον προσπαθείας νὰ συμβιβάσουν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἀποσοβήσουν τὴν ρῆξιν, προσπαθοῦντες νὰ πείσωσι τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα περὶ παραιτήσεως τῆς παραλόγου καὶ παρανόμου των ἀξιώσεως, ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ ρήξεως, καθ' ὅσον ὁ Κληρικός, τὸν ὁποῖον ἄνευ λόγου ἐζήτησαν νὰ συλλάβουν ὡς τὸν ἔσχατον ἐγκληματίαν, ἦτο ὄχι μόνον Ἱερεὺς των, ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ φιλοξενούμενος τῆς Κοινότητος.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὅμως, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, ἤρχισαν νὰ κτυπῶσι ἀγρίως διὰ τῶν ὑποκοπάνων των τὰς γυναῖκας, ἐνῶ ἄλλοι ἤρχισαν νὰ βάλλουν ἀνάδρωσ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου καὶ ἀόπλου πλήθους. **Τὸ** πλῆθος εὐρεθὲν πρὸ τῆς ἀπροόπτου αὐτῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως, διεσκορπίσθη εἰς τὰς παρόδους, προσπαθοῦν νὰ κρυβῇ διὰ νὰ ἀποφύγη τὰς δολοφονικὰς σφαῖρας τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως. **Οἱ** χωροφύλακες κατορθώσαντες διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ συλλάβουν τὸν Ἱερέα, ἐσυνέχισαν ἐν τούτοις τὸ δολοφονικὸν ἔργον των, ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τοῦ πλήθους, καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν. **Ἐ**πολογίζεται ὅτι ἔπεσαν ἄνω τῶν 40 πυροβολισμῶν, ἐνῶ πλεῖστα θὰ ἦσαν τὰ θύματα, ἂν τὸ πλῆθος δὲν διεσκορπίζετο ἐγκαίρως καὶ ἔσπευδε νὰ κρυβῇ.

δ. Τὰ θύματα τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως

Ἐκ τῶν ὑποκοπάνων τῶν χωροφυλάκων, πολλαὶ ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐτραυματίσθησαν, ἄλλαι ἐλαφρότερον, ἄλλαι σοβαρότερον.

Ἡ σοβαρότερον ὄλων τραυματισθεῖσα εἶναι ἡ σύζυγος Κωνσταντίνου Ρούττη, Αἰκατερίνη, φέρουσα ἐπικίνδυνον τραῦμα δι' ὑποκοπᾶν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἣτις μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». **Εἰς** τὸν «Εὐαγγελισμόν» μετεφέρθη ἐπίσης καὶ ἡ σύζυγος Μελετίου Κατσαρέλλου Ἀγγελικὴ, ἣτις φέρει τραῦμα διὰ σφαίρας εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ἡ μῆνις τῶν χωροφυλάκων δὲν ἐσεβάσθη οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα καὶ τὸ ἀξίωμα, τοῦ συλληφθέντος κληρικοῦ. **Ὁ** ἀτυχῆς ἱερεὺς, ὅστις μετεφέρθη ὑπὸ κουστωδιᾶν χωροφυλάκων εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶναι καταμωλωπισμένος ἐκ τῶν ὑποκοπᾶν τῶν ἀγροίκων ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Φαίνεται, ὅτι λόγῳ τοῦ σκότους καὶ τῆς ἐπικρατησάσης συγχύσεως ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος πανικοῦ ἀλληλοτραυματίσθησαν καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἷς ὑπομοίραρχος τραυματισθεὶς εἰς τὸν πόδα ἐλαφρῶς.

Συντάκτης τοῦ «Σκρίπ», ζητήσας χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐκ τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμοῦ» πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν θυμάτων, ἔμαθεν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς πρώτης, τῆς Αἰκατερίνης Κ. Ρούττη, εἶναι ἀπελπιστικὴ, καὶ ἐλάχισται ἐλπίδες διασώσεώς της ὑπάρχουν. **Ἡ** Κατσαρέλλου εὐρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου.

Ἐφημερὶς «Σκρίπ» τῆς 22 Νοεμβρίου 1927

* * *

«Εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ξάνθην ἀνετέθη νὰ ἐνεργήσῃ ἱατροδικαστικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ “Εὐαγγελισμὸς” νοσηλευομένων δύο γυναικῶν, αἵτινες ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὰς σκηνὰς τῆς Μάνδρας. **Ἐκ** τῆς ἱατροδικαστικῆς ἐξετάσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Αἰκατερίνη Ρούττη φέρει τραῦμα εἰς τὴν ἀριστερὰν κροταφικὴν χῶραν δι' ὑποκοπᾶν ὄπλου καὶ ὅτι ἀναμένεται τὸ μοιραῖον λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ τραύματος. **Ἡ** Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλη φέρει τραῦμα διὰ σφαίρας πυροβόλου ὄπλου εἰς τὴν ἀριστερὰν κροταφικὴν χῶραν ἀκίνδυνον».

«Ἐσπερινὴ» τῆς 25/11/27

* * *

Ὅταν τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας ἐγιναν γνωστὰ μέσῳ τῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ Πανελλήνιον, φωνῆς διαμαρτυρίας καὶ ἀποδοκιμασίας ὑψώθησαν ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος καταδικάζοντας τὶς βάρβαρες καὶ ἀποτροπιαστικὰς διώξεις τῶν φιλησύχων εὐσεβῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου.

Ἴδου πῶς διεμαρτυρήθησαν οἱ Ἑλληνίδες κυρίες Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

«Κατώδυνοι διὰ τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν προκληθέντα ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσσοστόμου, αἱματηρὰ συμβάντα καὶ θλιβερὰ γεγονό-

τα ἐν Μάνδρα τῆς Ἐλευσίνος ἐναντίον τῶν γυναικοπαίδων, τῶν ἀό-
πλων, φιλησύχων καὶ εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐπιτελούντων ἐν τῷ ἐν
Μάνδρα ἱερῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν λατρείαν καὶ
τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα συμφώνως τῷ πατρίῳ αὐτῶν ὀρθο-
δόξῳ ἑορτολογίῳ, **διαμαρτυρόμεθα** ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς δι' ὅσα ἐγένον-
το καὶ γίνονται παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος περὶ
ἐλευθέρας ἐνασκήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων καὶ
τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας,
ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 641/27 ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1926 τηλεγραφικὴν δια-
ταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰς διαφόρους Ἀστυ-
νομικὰς Διευθύνσεις Ἀσφαλείας ἢ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ τὸ
ὑπ' ἀρ. 70027 ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1926 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας περὶ ἐλευθέρας ἐκτελέσεως ἐν ἰδιοκτη-
τοῖς ἐκκλησίαις καὶ παρεκκλησίαις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων
τῶν εἰς τὸ Πάτριον ὀρθόδοξον ἑορτολόγιον ἐμμενόντων εὐσεβῶν Χρι-
στιανῶν, **καὶ παρακαλοῦμεν** ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις φοβεροὺς βανδαλισμούς, τὰς βαρβάρους πράξεις καὶ τὰ ἀνίερα
ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἀθῶων εὐσεβῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ πρὸς
τούτοις ἀξιοῦμεν τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων τῶν
φοβερῶν αἱματηρῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὑποκινητοῦ
καὶ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ ἀπασῶν τούτων τῶν ἐκνόμων καὶ βανδαλικῶν
πράξεων τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου πρὸς ἡσυχίαν
καὶ εἰρήνευσιν τοῦ δικαίως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτήσαντος ὀρθοδόξου
Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μετὰ σεβασμοῦ

Μεγάλη Ἐπιτροπὴ Ὀρθοδόξων Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Ἀθηνᾶ Σοφιανοπούλου, Μαρία Φρυγανᾶ, Ἀναστασία Δαμάλα, Ἀγγελικὴ Πανα-
γιωτοπούλου, Ἀσπασία Στάη, Μαρία Βαϊτάνου, Ὀλυμπία Σαραβάνου, Ζωὴ Χα-
σιώτου, Καλομοῖρα Ἀρκουδάρη, Εὐσταθία Γλυμῆ, Μαρία Κλάδη, Μαρία Μιχαλο-
πούλου, Διονυσία Βουτηρᾶ, Χαρίκλεια Καραμπάτσου, Δήμητρα Κισηρδῆ, Φλόρα
Βλέτα, Πηνελόπη Ἀναγνωστοπούλου, Εἰρήνη Μαρούλια».

* * *

Ἵποκόπανος

Διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ὁ ὑποκόπανος
τῶν χωροφυλάκων δὲν ἀποτελεῖ τὸ καταλληλότερον μέσον. **Οἱ** χωρι-
κοὶ τῆς Μάνδρας ἔχουν ἴσως ἄδικον νὰ ἐπιμένουν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμε-
ρολόγιον. **Ἄλλ'** εἴτε ἄδικον ἔχουν, εἴτε δίκαιον, αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν
διαφορὰν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαφορὰν εἰς τὴν ὁποίαν
οἱ χωροφύλακες μὲ τοὺς ὑποκόπανους τῶν οὐδένα λόγον ἔχουν νὰ
παρεμβαίνουν. **Ἐκτὸς** ἐὰν ἐπιδιώκουν ἀπλῶς νὰ μεταβάλλουν τὰς πε-
ποιθήσεις εἰς πείσμα.

«Καθημερινὴ» 28/11/1927

* * *

Τὸ ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου

Εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου μιὰ γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας ἀποθνήσκει ἀπὸ τὰ κτυπήματα μερικῶν χωροφυλάκων. **Εἶχε** διαπράξει ἐν φοβερὸν ἔγκλημα: **Ἐπίστευεν** εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον. **Καὶ** ἠθέλησε συμφώνως πρὸς αὐτὸ νὰ ἐορτάσῃ μιὰν τῶν τελευταίων ἐορτῶν. **Οἱ** χωροφύλακες ἐπενέβησαν. **Οἱ** ὑποκόπανοι ἐτέθησαν εἰς κίνησιν καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν χωρικῶν διελύθη. **Ἡ** γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας ἀποθνήσκει τώρα ἀπὸ τὰ κτυπήματα.

Δὲν ἀνεμίχθημεν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. **Δὲν** ἐξετάζω οὔτε τὸ νέον, οὔτε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. **Πῶς** ἐγεννήθη τὸ νέον, εἶναι γνωστόν. **Καὶ** μόνη ἡ προέλευσις ἡ ἐπαναστατικὴ, ἡ πλαστηριακὴ, ἡ ἀντικανονικὴ, θὰ ἤρκει διὰ νὰ τὸ μισήσωμεν καὶ διὰ νὰ τὸ ἀποτινάξωμεν. **Ἀλλὰ** δὲν θέτω ἔτσι τὸ ζήτημα. **Εἶμαι** διατεθειμένος ν' ἀποδεχθῶ οἵανδήποτε μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ θ' ἀποκαλέσω ἀνήθικον, μεσαιωνικὴν, ἱεροξεταστικὴν καὶ βάρβαρον πᾶσαν διὰ τῆς βίας ἐπιβολὴν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἡμερολογίου. **Διότι** ἡ ἄσκησις βίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς ἐλευθέρας συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας.

Θέτω ἐν ζήτημα εἰς τοὺς διοικοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν: **Διατί** διώκουν τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον; **Πιστεύουν**, πράγματι, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις; **Καὶ** ἂν ἄκόμη αὐτὸ συμβαίνει, τότε στρέφονται ἐναντίον τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν ἄλλων; **Ἄν** ὅμως συνδέεται τὸ ἡμερολόγιον πρὸς τοὺς τύπους τῆς λατρείας, τότε πάλιν στρέφονται ἐναντίον τῶν ἄλλου τύπους ἀκολουθούντων; **Ἀλλ'** εἰς πάσας ταύτας τὰς περιπτώσεις ὑπάρχει ἡ παραβίασις τῆς ἐλευθέρας συνειδήσεως καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθέρας λατρείας. **Εἶναι** ἐλεύθεραι δυνάμει τοῦ Συντάγματος πᾶσαι αἱ θρησκείαι εἰς τὴν χώραν ταύτην, κατόπιν τῆς ἀρχῆς ἡ ὁποία εἰσήχθη ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τοῦ 1789, ἡ ὁποία ἐκήρυξε τὴν ἀνοχὴν. **Δύναται** ὁ ἐβραῖος, ὁ καθολικός, ὁ διαμαρτυρόμενος, ὁ οὐνίτης ν' ἀσκοῦν τὴν λατρείαν των κατὰ τὰς δοξασίας καὶ τοὺς τύπους των. **Μόνον** οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον στεροῦνται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ. **Οἱ** διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν κινοῦνται κατ' αὐτῶν μὲ πείσμα, μὲ ἀληθῆ μανίαν, μὲ φανατισμόν, τὸν ὁποῖον ἂν ἐδείκνυον εἰς ἄλλα ζητήματα δὲν θὰ ἐσημειοῦτο ἡ ἔκλυσις ἡ ὁποία εἰσέβαλε καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν κληρικῶν.

Λοιπόν: **Δὲν** θέτω ζήτημα ἡμερολογίου. **Ἀησμονῶ** ἐντελῶς τὸν τύπον αὐτόν. **Θέτω** ζήτημα ἐλευθέρας λατρείας. **Διατί** εἶναι ἐλεύθερος ὁ καθολικός ν' ἀσκῇ τὰ τῆς λατρείας του καὶ δὲν εἶναι ἐλεύθερος ὁ χωρικὸς τῆς Μάνδρας; **Διατί** δὲν ὑψώνονται οἱ ὑποκόπανοι τῶν χωρο-

φυλάκων ἐναντίον τῶν χιλιαστῶν ἢ τῶν οὐνιτῶν, ἀλλὰ κινοῦνται μὲ ὄρμην κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν περισσότερο ἀπὸ πολλοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπισκόπους; Ἐρωτῶ τὸν σοφὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν: Ὑπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει ἐλευθέρα λατρεία; Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οὔτε στρεψοδικία δύνανται νὰ ὑπάρξουν, οὔτε ὑπεκφυγαί. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῆ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου δὲν τίθεται ὡς ζήτημα ἐλευθέρας συνειδήσεως ἢ λατρείας.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν κρίσιμον. Ὅλαι αἱ ιδέαι, αἱ ἀρχαὶ ὑφίστανται μίαν νέαν ἐξέλιξιν. Μόνον ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας δὲν ἐθίγη, ἐκτὸς τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τινα μορφήν. Ἐνῶ ἐδῶ! Ἔρχονται οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παραβιάζουν τὸ Σύνταγμα, ἐπαναστάται αὐτοὶ κατὰ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου καὶ τῆς Θρησκείας. Διότι βεβαίως καὶ αὐτοὶ – αὐτοὶ περισσότερο – στρέφονται κατὰ τῆς θρησκείας, ὅταν συνδέουν τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν πρὸς τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου. Καὶ βεβαίως αὐτοὶ παραβιάζουν τὸ Σύνταγμα, ὅταν καταργοῦν τὴν ἀνοχὴν ἢ τὴν ἐλευθερίαν ἐναντι παντὸς ἀλλοδόξου. Εἶναι ὁμως ἀλλόδοξοι, οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον; Ἀκούσατε: Ἄν ἦσαν πράγματι ἀλλόδοξοι, ἂν ἦσαν Τοῦρκοι, αἴφνης θὰ ἠμποροῦσαν νὰ στήσουν δυνάμει τῆς συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1913 τὸ τζαμίον των εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀλλόδοξοι, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νὰ λειτουργηθοῦν ἄλλην ἡμέραν, ἀλλὰ μόνον ἐκείνην τὴν ὁποίαν ὠρίσεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ν. Πλαστήρας καὶ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Δὲν ζῶμεν εἰς τὸν μεσαῖωνα. Δὲν ζῶμεν εἰς ἐποχὴν θρησκευτικῶν διωγμῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Κράτος νὰ γίνετα ὄργανον διωγμοῦ. Ὅπως κράτιστος πολιτειολόγος ὁ Ἔσμεν, ἐτόνισε: τὸ Κράτος τοῦ 19ου αἰῶνος ἀνεγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως ὡς δικαίωμα ἀτομικὸν καὶ ἀπέδωκε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ Θεῷ. Μόνον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος παραβιάζει τὴν ἀρχὴν ταύτην. Καὶ ἰδοὺ τὸ Κράτος αὐτὸ θέτει τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου καί... εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου θνήσκει μία πτωχὴ γυναικοῦλα τῆς Μάνδρας, διότι διέπραξε τὸ ἔγκλημα ν' ἀκολουθῆ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐνῶ εἷς Ἱερεὺς συλληφθεὶς ἀκολασταίνων ἐντὸς ναοῦ, ἀπέρχεται εἰς διετὴ παραμονὴν ἐν μοναστηρίῳ. Ἐκείνη πρὸς τὸν θάνατον, αὐτὸς πρὸς τὴν καλὴν καὶ ἀμέριμον ζωὴν...

«Ἐσπερινή» 27/11/1927

* * *

Ἀπέθανε τὸ θῦμα τῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας μήτηρ δύο τέκνων

Τὴν 4ην πρωϊνὴν τῆς σήμερον ἀπεβίωσεν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» τὸ θῦμα τῶν προχθεσινῶν σκηνῶν τῆς Μάνδρας Αἰκατερίνη, σύζυγος Κωνσταντίνου Ρούττη, ἐτῶν 27 καὶ μήτηρ δύο τέκνων. Ἡ σορὸς τῆς θανούσης θὰ μεταφερθῆ σήμερον εἰς Μάνδραν, ὅπου θὰ γίνῃ ἡ κηδεία, δαπάναις τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

«Ἐσπερινὴ» 28/11/1927

* * *

Τὸ Αἷμα τῆς Μάνδρας

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀρχηγῶν της ἐπροκάλεσε τὸ πρῶτον ἀδελφικὸν αἷμα. Ὁ ἄγριος ὑποκόπανος τοῦ χωροφύλακος ἐβάφη εἰς τὴν Μάνδραν μὲ τὸ αἷμα τῶν πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν τάφον ἐν θῦμα του μίαν πτωχὴν γυναῖκα ἐμμένουσαν εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἀτυχὴς χωρικὴ ἐξέπνευσεν εἰς μίαν κλίνην τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἐν μέσῳ ἀλγηδόνων ἐκ τῶν τραυμάτων της. **Καὶ** τὸ θῦμα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, παραδίδον τὴν ψυχὴν πρὸς Ὑψιστον, θὰ εἶχε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν εἰκόνα τῶν Ταξιαρχῶν ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἔκαιε τὸν λιβανωτὸν τῆς λατρείας του εἰς ἡμέραν ἑορτῆς κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐνῶ ἐτέλει τὰ θρησκευτικὰ της καθήκοντα ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος. **Καὶ** θὰ ἠρώτησε: Ποῖον ἦτο τὸ ἔγκλημά της διὰ νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ κρανίου της ὁ ὑποκόπανος, ὥστε ὁ λιβανωτὸς ὁ καιόμενος ὑπὲρ τῆς πίστεώς της νὰ ῥαντισθῆ μὲ τὸ αἷμά της; Ἄλλ' ὁ Ὑψιστος παραλαμβάνων τὴν ἀθῶαν ψυχὴν τῆς ἀπλοϊκῆς γυναικὸς ἀφῆκε τὴν ἀπάντησιν νὰ τὴν δώσῃ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπός Του, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ δρᾶστης τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὁ καὶ ὑπεύθυνος τῆς ἀγριότητος τῶν ὑποκοπᾶνων κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Μάνδρας, τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. **Καὶ** ἐνῶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ εἶναι σεβαστὴ καὶ εἰς τοὺς ἀγρίους ἀκόμη, ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, ἔστω καὶ τὸ «Δημοκρατικόν», ἀνεγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, ἐνῶ ἀφέθησαν οἱ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου πιστοὶ νὰ τελῶσι τὴν λατρείαν των κατὰ τὰς Παραδόσεις των, ὁ ὑποκόπανος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καταφέρεται βαρύτερος κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν τῆς Μάνδρας, διότι κατ' οὐσίαν ὁ ὑποκόπανος τοῦ νεοημερολογιακοῦ νεωτερισμοῦ ἔβαψε μὲ αἷμα τὸν ναδὸν τῆς Μάνδρας καὶ ἀπέστειλε εἰς τὸν τάφον τὴν πτωχὴν χωρικὴν γυναῖκα. **Διὰ** τῶν ὑποκοπᾶνων λοιπόν, διὰ τῶν βανδαλισμῶν, διὰ τῶν διωγμῶν, διὰ τῶν ἀστυνομικῶν

ὀργάνων καὶ διὰ πάσης ἀγριότητος ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν νὰ ἐπιβάλλουν τὸ νέον ἡμερολόγιον, νὰ μεταβάλουν τὴν θρησκευτικὴν τάξιν καὶ νὰ τρομοκρατήσουν τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ;

Ἐννοοῦν νὰ προσφέρουν τὸ αἷμα τῶν πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου εἰς τὸν βωμὸν τοῦ νεωτερισμοῦ τοῦ νέου; **Ἐ**ννοοῦν νὰ δημιουργήσουν Μάρτυρας καὶ θύματα τοῦ Παλαιοῦ διὰ τῆς μεσαιωνικῆς τρομοκρατίας των; **Ἐ**ννοοῦν λοιπὸν νὰ ἐξαπολύσουν τὴν θύελλαν τῆς ἀναστατώσεως εἰς τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ καὶ νὰ θερίσουν τοὺς καρποὺς τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς αἵματα, θύματα καὶ τάφους πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου; **Αἱ** ἀποτρόπαιαι σκηναὶ τῆς Μάνδρας, τὸ χυθὲν ἐκεῖ αἷμα, τὸ θῦμα τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀποτελοῦν τὴν θλιβωτέραν ἀπόδειξιν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ νεοημερολογιακὸς νεωτερισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέμεινε καὶ ἐπέβαλε τοῦτον ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. **Ἐ**χωρίσθη ὁ λαὸς εἰς δύο μερίδας καὶ διηνοίχθη ἐν βαθῷ χάσμα μεταξὺ τῶν παραδόσεων τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ τῶν νεωτερισμῶν τοῦ νέου, νεωτερισμῶν οἱ ὁποῖοι ἐπεκτείνονται ὁλονὲν εἰς ὅλας τὰς τυπικὰς καὶ οὐσιώδεις ἐκδηλώσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πνεῦμα τὸ νεωτεριστικόν, τὸ ὁποῖον ὑπηγόρευσε δῆθεν ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις, ἐπέφερον ἀναμφισβητήτως ἀναστάτῳσιν καὶ ἀνατροπὴν εἰς παραδόσεις, θεσμούς, τάξιν καὶ προήγαγε τὴν ἠθικὴν ἔκλυσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας. **Δ**ιότι τὰ κρούσματα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀνηθικότητος κληρικῶν, ἀσεβούντων ἐντὸς τῶν ναῶν, τὰ προτεσταντικὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα Θεοτοκομάχοι ἱερεῖς εἰσάγουν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, αἱ ἐλευθεριότητες τῶν κ ο υ ρ ε μ έ ν ω ν κεφαλῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ γενικὴ ἀτόνησις καὶ χαλάρωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων, ἡ καπηλεία, ἡ σκανδαλώδης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων, τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διέπει τὰς συναλλαγὰς κληρικῶν καὶ λαοῦ, πάντα ταῦτα τὰ δεινὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὀφείλονται εἰς τὸ ἀνατρεπτικόν, τὸ νεωτεριστικὸν πνεῦμα, τοῦ ὁποῖου ἡ οὐσιωδέστερα κατάκτησις εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου. **Ἄ**λλὰ οἱ νεωτερισταί, οἱ σκανδαλισταὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἀνατροπεῖς τῶν παραδόσεών της ἐννοοῦν καὶ διὰ τοῦ ὑποκοπάνου νὰ ἐπιβάλλουν τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ διὰ τῶν αἱμάτων νὰ ἀνεγείρουν τὸ οἰκοδόμημα τούτου. **Ἄ**λλὰ αἱ μ α πιστῶν καὶ μαρτύρων μιᾶς παραδόσεως, μιᾶς πίστεως θρησκευτικῆς τάξεως εἶναι ἀνάμικτον μὲ τὸν λιβανωτόν, ὁ ὁποῖος καίεται ὡς θυμίαμα εἰς τοὺς ναοὺς. **Κ**αὶ τὸ αἷμα τοῦτο ἀποτελεῖ θυσίαν εἰς τὴν Παράδοσιν, εἰς τὸν Θεόν! **Τ**ὸ δὲ αἷμα τῆς Μάνδρας καὶ τὸ Θῦμα τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ χωροφύλακος

ὑποδεικνύει τοὺς ἐνόχους καὶ ὑπευθύνους, οἵτινες χειραγωγοῦν σήμερον τὸν ὑποκόπανον τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ ἰθύνουν τὸν νεωτεριστικὸν ἄνεμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, τὴν αὐριανὴν θύελλαν τῶν πιστῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου.

«Σκρίπ» 29/11/1927

* * *

Ἡ ἐνοχὴ τοῦ Μητροπολίτου

Εἰς μίαν κλίνην τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀπέθανε χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ πτωχὴ γυναικούλα τῆς Μάνδρας, ἡ Αἰκατερίνη Κ. Ρούττη, ἐτῶν 27, μήτηρ δύο τέκνων. **Εἶναι** ἡ πτωχὴ μητέρα, ἡ ὁποία ἐπίστευεν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. **Εἶναι** ἡ δυστυχισμένη γυναικούλα, ἡ ὁποία ἔπεσεν ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ χωροφύλακος. **Εἶχε** διαπράξει φοβερὸν ἔγκλημα: **Ἐπίστευεν** εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐνόμισεν, ὅτι ἔπρεπε τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξι-αρχῶν νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν ἔκρινεν αὐτὴ ὡς ὀρθοτέραν. **Ἡ** Ἐκκλησία ὁμως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὥπλισε τὴν χεῖρα τοῦ χωροφύλακος. **Καὶ** διέταξε: **Κ** τ υ π ᾱ τ ε. **Καὶ** οἱ χωροφύλακες ἐκτύπησαν. **Ἡ** μητέρα ἀπέθανεν ἀπὸ τὰ τραύματα καὶ τὰ δύο τῆς παιδάκια ρίπτονται ἔρημα καὶ ὀρφανὰ μέσα εἰς τὴν ζωὴν.

Ἄν ἐυθύνεται διὰ τὸν φόνον αὐτὸν ὁ χωροφύλαξ. **Τὴν** ἐυθύνην, βαρεῖαν καὶ ἀσυγχώρητον, φέρει ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, μὲ τὸν πρωτοφανῆ μεσαιωνισμόν του εἰς μεθόδους καὶ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων παραβιάζεται ἡ ἐλευθέρᾳ συνειδήσεις καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρᾳ λατρείας. **Φ**έρει τὴν ἐυθύνην αὐτός, ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὰς φυλακὰς πιστοὺς Χριστιανούς, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε τὸν διωγμὸν κατ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν διέπραξαν ἔγκλημα, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀθαιρέτως μετέβαλε τὸ ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ ὑποκοπάνου ζητεῖ νὰ ὑποτάξῃ τὸν Λαόν.

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Ἀθηνῶν, δὲν σᾶς ὁμιλεῖ κανεὶς φανατικός, δὲν σᾶς κατηγορεῖ ἀπὸ τὴν στήλην αὐτὴν ἄνθρωπος τοῦ παλαιοῦ ἢ τοῦ νέου ἡμερολογίου. **Σ**ᾶς ἀπευθύνει τὴν κατηγορίαν ἄνθρωπος ἐλεύθερος, ἐν ὀνόματι τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τῆς ἐλευθέρᾳ συνειδήσεως. **Ἄ**ν ἐκτοξεύει καθ' ὑμῶν τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν κατηγορίαν μίαν θρησκόληπτος Μοναχὴ διὰ νὰ τὴν ρίψετε εἰς τὴν φυλακὴν ἢ φανατικός Χριστιανὸς διὰ νὰ στρέψετε κατ' αὐτοῦ τὸν ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος. **Σ**ᾶς ὁμιλεῖ ἄνθρωπος ἐλεύθερος. **Καὶ** σᾶς λέγει κατὰ πρόσωπον: **Εἶ**σθε ὁ ἔνοχος τοῦ φόνου τῆς γυναικός. **Καὶ** ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλείσεν αὐτὴ ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τοῦ πόνου τὰ μάτια τῆς, ἔ, μακαριώ-

τατε Μητροπολίτα, σεῖς εἴσθε ὑπόδικος ἔναντι πάσης ἐλευθέρας συνειδήσεως καὶ οὐδεὶς συγχωρεῖ τὸ ἐγκλημά σας. Εἴσθε ὑπόδικος ἔναντι τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὶ ζητεῖτε, λοιπόν, Μακαριώτατε; Θέλετε ν' ἀσπασθοῦν ὅλοι τὸ ἡμερολόγιόν σας; Διὰτί ὁμως δὲν ζητεῖτε, ἀφοῦ τόση εἶναι ἡ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν φροντίς, ν' ἀσπασθοῦν ὅλοι τὴν λατρείαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Ἀναγνωρίζετε τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς πίστεως εἰς τοὺς ἀλλοθρήσκους, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεσθε ν' ἀκολουθοῦν ἄλλο ἡμερολόγιο, ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετὴν συνεργασίαν μερικῶν λιποτακτῶν καὶ ἐγκληματιῶν ἐπιβάλλετε. Διότι δὲν λησμονεῖ κανεὶς, ὅτι ὑπὸ τὸ διάταγμα ἐκεῖνο ὑπάρχουν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπαναστατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδολοφόνησαν τοὺς Ἑξ. Καὶ ὁμιλεῖτε περὶ νομίμου μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου; Ἄλλ' ὅταν τόσον σεβασμὸν πρὸς τὴν ὑπογραφήν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἔχετε, μακαριώτατε Μητροπολίτα, προκειμένου περὶ τοῦ ἡμερολογίου, διὰτί ὅταν διὰ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν ἐγκαινιάζετο ἡ ἀπολλοτρίωσις τῶν κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἠθέλατε ν' ἀναγνωρίσετε αὐτάς; Καὶ ἐνῶ τόσας κατεβάλλετε ἐνεργείας διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ διατάγματος ἐκείνου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὁμως τοῦ ἄλλου φονεύετε μίαν γυναῖκα, φυλακίζεται πιστοῦς, σεῖς ὁ ὁποῖος, ὑποτίθεται, ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμόζετε τὸ «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν».

Νὰ προχωρήσω; Ὑπάρχουν τόσα πράγματα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶχε νὰ φροντίσῃ ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης καὶ τὰ ὁποῖα θίγουν τὴν Ἐκκλησίαν. Ὑπάρχουν τόσα σκάνδαλα, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν μέχρι τοῦ τύπου. Ὑπάρχουν τόσαι κατηγορίαι, τὰς ὁποίας ἀντίπαλοί του ἀπευθύνουν κατ' αὐτοῦ καὶ διατάσσονται τώρα ἀνακρίσεις. Δὲν ἐρευνῶμεν. Ἡ μήπως ἡ Σύνοδος δὲν κατηγόρησεν αὐτὸν διὰ παραβάσεις τινάς; Δὲν συζητοῦμεν. Ἄλλ' ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἐκτοξεύομεν τὴν κατηγορίαν ἔναντιόν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

Μὲ τοὺς κατωτέρω ἐντυπωσιακοὺς τίτλους παρουσίασε τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας καὶ ἡ ἐφημερὶς «Ἀναγέννησις τοῦ Λαοῦ».

«**Εἶσθε ἔνοχοι**, πάντες καὶ ὅσοι διατάσσετε καὶ ὅσοι ἀνέχεσθε τὸν διωγμὸν τῶν πιστῶν. **Εἶναι** ἐλεύθεροι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὄχι τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον νὰ πιστεύουν, ἀλλὰ καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἑβραῖοι καὶ Βουδισταὶ νὰ γίνουν. **Θέλετε** ὅμως νὰ δεσμεύσετε τὴν συνείδησίν των, θέλετε μὲ τοὺς μεσαιωνισμοὺς καὶ τὸ ὑποκόπανον τοῦ χωροφύλακος νὰ συντρίψετε τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας; **Εἶσθε ἔνοχοι τῆς πτωχῆς τῆς Μάνδρας**.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς πᾶσα ἐλευθέρα συνείδησις, ἀνωτέρα παντὸς ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξεγερθῇ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ζητοῦν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς προωδευμένοι ἄνθρωποι μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ἐνῶ εἰς τὰς μεθόδους των ἀποδεικνύονται ἱεροξετασταὶ καὶ βάρβαροι. **Ἀπὸ** τῆς στιγμῆς αὐτῆς κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος, μὲ ψυχρὰν τὴν λογικὴν, στρέφεται ἐναντίον τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. **Κρατοῦμεν** τὸ μαστίγιον. **Καὶ** δὲν θὰ διστάσωμεν εἰς τὸ ἀνηλεὲς μαστίγωμα τῶν ἀνελευθέρων Ἱεραρχῶν. **Ἄν** αὐτοὶ ἐγκαινιάζουν τὸν ὑποκόπανον, τί θ' ἀναγκάσῃ τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους νὰ μὴ στρέψουν κατ' αὐτῶν τὸ μαστίγιον, τὸ ὁποῖον θὰ ξεσχίσῃ προσωπίδας εὐσεβῶν καὶ γόητρον ἀμφίβολον; **Τὸ** μαστίγωμα ἄλλως τε τὸ ἐδίδαξε ὁ Χριστός, ὁ Θεὸς ποὺ ἠγάπησε τοὺς ἐχθροὺς Του, ἀλλ' ὁ Ὅποιος δὲν συγχώρησε τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἐσπερινή» 29/11/1927

* * *

Κρατικὸς Φανατισμὸς

Αἰ σκηναὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἐπέπρωτο νὰ μὴν παρέλθουν ἀναίμακτοι. **Μία** νεαρὰ γυναῖκα, μία εὐλαβῆς χωρική, ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματα, τὰ ὁποῖα ὑπέστη μόνον καὶ μόνον, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ νὰ τελῇ τὰς θρησκευτικὰς τῆς ἐορτὰς κατὰ βούλησιν. **Ἄλλ'** εἶναι πρωτοφανές, ὅτι ἐν προκειμένῳ ὁ φανατισμὸς τῶν χωρικῶν εἶναι ἀσυγκρίτως ἐλαφρότερος ἀπὸ τὸν φανατισμὸν τοῦ Κράτους, τὸν τόσον ἀγρίως ἐκδηλούμενον διὰ τῶν ὑποκοπάνων.

«Καθημερινή» 29/11/1927

* * *

Τὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τῆς Αἰκατερίνης Ρούττη ἔγιναν γνωστὰ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ ὁ Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων Θεσσαλονίκης ἐτέλεσε μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον εἰς μνήμην τῆς Μάρτυρος. **Ἡ** ἐφημερὶς «Ἀναγέννησις τοῦ Λαοῦ» ἀναφερομένη εἰς τὸ μνημόσυνον γράφει τὰ ἑξῆς:

**ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Β. ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗ
ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς θανούσης Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης Ρούττη εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἐλεούσης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου γνησίων Ὁρθοδόξων Θεσσαλονίκης παρευρεθέντων χιλιάδων Γνησίων Ὁρθοδόξων. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Β. Μπαϊρακτάρης, ὁμιλήσας ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους, καὶ στιγματίσας παράνομον καὶ ἀπάνθρωπον πρᾶξιν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνεκίνησεν τοὺς Ὁρθοδόξους μέχρι δακρύων. Ὁ θάνατος τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀποτελεῖ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας! Ὁ εὐσεβὴς Ὁρθόδοξος λαός, ἀποδοκιμάζων τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου ἐναντίον τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἐκβιάζοντος τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν αὐτῶν, ζητεῖ τὴν ἄμεσον παραίτησιν τοῦ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Διαμαρτυρόμενοι ἐντόνως ἐνώπιον τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποιούμεθα ὑστάτην ἔκκλησιν καὶ αἰτοῦμεν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς καὶ Βουλευτὰς τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν κειμένων νόμων καὶ ἄρθρων τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τὴν ἐπάνοδον 19 ἐξορίστων πατέρων εἰς Ἅγιον Ὄρος εὐρισκομένων οἵτινες ὑποφέρουν ὑλικῶς καὶ πνευματικῶς πρὸς ἐκβίασιν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεώς των. Τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα τοῦ ἐριτίμου φύλλου σας «Ἀναγέννησις» ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, Ἐκκλησίας καὶ Οἰκογενείας ὁ εὐσεβὴς λαός παρακολουθῶν μετὰ συγκινήσεως ὡς ἀποβλέποντα εἰς τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ συγκινήσεως ἀναμένει τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς κατασχύνην τῶν καινοτομιστῶν. Συγχαίρει ὑμᾶς παρακαλῶν καὶ εὐχόμενος, ὅπως ἐνισχύσει Θεοῦ ἐξακολουθήσητε τὸν ἀγῶνα μέχρις νὰ ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Ἐντολῇ τῶν Ἐκκλησιαζομένων Ὁρθοδόξων.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Β. Μπαϊρακτάρης, Γ. Δαλαβέρας, Γ. Παπαμανώλης, Α. Βενέκας,
Α. Γακούδης, Χ. Χριστοδουλάτος.

ΤΑ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ *

Ὁ Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων Μάνδρας Ἐλευσίνος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐλάβαν χώρα οἱ αἱματηρές σκηνές τῆς 8ης Νοεμβρίου τοῦ 1927.

Δημοσιεύματα τῆς ἐποχῆς.

Ἡ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΡΟΥΤΤΗ (+15/28-11-1927)

**ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑΤΟΣ
Ἡ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚῆ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ!
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΠΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΠΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ
ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ**

ΣΚΡΠΙ 22-11-1927

**ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ
ΜΕΤΡΕΥ ΤΩΝ ΧΟΡΙΚΩΝ ΠΑΛΛΙΟΝΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΟΦΥΛΑΚΩΝ
Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ**

ΠΟΛΙΤΕΙΑ 24-11-1927

**ΕΝ ΘΥΜΑ
ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ**

Εἰς τὸν «Ἐδαγγελισμὸν» ἐξέπνευσεν ἡ ποκύρασα εἰς τὰ τραύματά της ἡ Δικαιερινὴ σύζυγος Κ. Ρόντη, ἡ ὁποία εἶχε τραυματισθῆ κατά τὰς σκηνὰς τῆς Μάνδρας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ κτυπήματα τῶν χωροφυλάκων δι' ἔνοχον πάντων.

ΠΡΩΙΑ 29-11-1927

**Ο ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ ΕΧΥΘΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ**

Ἡ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 4-12-1927

**«Ἦνέχθη ὁ Μακαριώτατος νὰ βάψῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ
καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἁθώου καὶ θρήσκου Ποιμνίου,
μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας»***

**«Εἰ ἐπήνεγκεν ἐπίσκοπος οἰασδήποτε πληγὰς καὶ βασάνους
ἀνδράσι φοβουμένοις τὸν Κύριον, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἐπισκοπῆς»
(Ζ' Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος)**

Υπέρμαχοι τῆς ἐορτολογικῆς καινοτομίας τοῦ κατακεκριμένου νέου ἡμερολογίου ἔχει ἀποδειχθῆ ἔπανειλημμένως, ὅτι δὲν διαθέτουν ἐπιχειρήματα, ὅσα δὲ τυχὸν ἔχουν προβληθῆ μέχρι σήμερον ὑπ' αὐτῶν, ἔχουν ἀνασκευασθῆ καὶ καταρριφθῆ ὑπὸ τῶν Ἀκαινοτομητῶν μὲ ἀδιασείστους Πατερικὰς ἀποδείξεις¹.

Καὶ ὅμως: οἱ Καινοτόμοι ἐπιμένουν καὶ ἀνασύρουν ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ πολλακίς κατεδαφισθέντος μετὰ πατάγου σαθοῦ οἰκοδομήματος αὐτῶν τὰ ἴδια ἐπιχειρήματα, κεκαλυμμένα μὲ τὴν κόνιν τῆς «σιδηρᾶς λογικῆς», τ.ἔ. τοῦ ὀρθολογισμοῦ², προσπαθοῦντες ἀπεγνωσμένως, ὡς οἱ παλαιοὶ αἰρετικοί, νὰ ἐφαρμόσουν τὴν τακτικὴν τῶν σηπίων (σουπιῶν), αἵτινες ἐξαπολύουν «τὸ μέλαν πρὸ ἐαυτῶν, ἵνα τοὺς θηρεύοντας διαφύγωσιν, ἢ τῶ λανθάνειν θηράσωσιν»³, ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος.

Ἐνα ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ὑπερμάχων τῆς Καινοτομίας εἶναι αἱ διαπραχθεῖσαι ἀντικανονικότητες ὑπὸ τῶν ἐμμενόντων σταθερῶς εἰς τὴν Ἐορτολογικὴν καὶ Ἡμερολογιακὴν Πατροπαράδοτον Τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἐπιστρατεύονται Ἰ. Κανόνες καὶ ἐρμηνεύονται δικολαβικῶς ἐνέργειαι καὶ πράξεις τῶν Ἀκαινοτομητῶν, διὰ νὰ ἀποδειχθῆ δῆθεν ἡ ἀντικανονικότης αὐτῶν, μὲ σκοπὸν νὰ συσκοτισθῆ ἢ καὶ παντελῶς καταργηθῆ τὸ σωτήριο μῆνυμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ τοῦ Πατερικοῦ ἀγῶνος αὐτῶν κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἶναι δὲ τοιαύτη ἡ ταχύτης καὶ ἡ ὁρμή τῶν Καινοτόμων εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, ὥστε λησμονοῦν τὰς ἀναριθμήτους καὶ κραυγαλέας, ὅχι μόνον ἀντικανονικάς, ἀλλὰ καὶ ἀντιευαγγελικάς καὶ ἀπανθρώπους, ἔτι δὲ καὶ ἀνθρωποκτόνους πράξεις τῶν εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐναντίων τῶν ἀντιδρώντων εἰς τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν τοῦ 1924, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἀκόμη καὶ ἡ χριστιανικὴ αὐτῶν ιδιότης.

* * *

Γράφων πρὸ ἐτῶν Κληρικὸς τοῦ Πατρίου πρὸς ἀποθανόντα ἤδη κληρικόν, θεωρητικόν καὶ μέγαν ὑπέρμαχον τῆς Καινοτομίας, ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποίους ἐνήργησεν ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία ἐναντίον τῶν Ἀκαινοτομητῶν «διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ χωροφύλακος»:

«Διωγμῶν οἱ ὅποιοι ἔφθασαν μέχρι ἱεροσουλίας, ὅτε εἰσῆλθατε εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ τελουμένης τῆς φρικτῆς ἱερουργίας ἐρρίψατε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰ Τίμια Δῶρα καὶ κατεπατήσατε τὸ Σῶμα τὸ Δεσποτικόν! **Καὶ** ἀνετινάξατε Ἐκκλησίαν διὰ δυναμίτιδος! **Καὶ** ἱερεῖς διὰ τῆς βίας ἀπεσχηματίσατε καὶ ἐκακοποιήσατε εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς ἀρχιεπισκοπῆς! **Καὶ** καλογραΐας διεκωμωδήσατε, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς σας διὰ πελέκεων συνέτριβον δίκην νέων Ἰσαύρων καὶ ἀπέσπων τὰς εἰκόνας τῶν Παλαιοημερολογικῶν Ναῶν καὶ συνετρίβατε τοὺς Ἐπιταφίους, καὶ ἐβεβηλώσατε τοῦ ἐνταφιασθέντος Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα, “θησαυρίζοντες ὑμῖν αὐτοῖς ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ”!!!⁴ **Οὐαὶ** ὑμῖν, ὅτι κόπτεσθε διὰ τὰς ἐπιθέσεις τῶν Οὐνιτῶν Τσεχοσλοβάκων κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ ὑμεῖς, ὑποτιθέμενοι ὀρθόδοξοι, ἐκακοποιήσατε ὀρθοδόξους λευίτας καὶ τὰ ἅγια τῶν ἀγίων ἐβεβηλώσατε! **Καὶ** ἔρχεσθε σήμερον, πάτερ, νὰ μᾶς πῆτε ὅτι χειροτονηθήκαμε ἀπὸ δύο ἢ ἀπὸ τρεῖς...»⁵.

* * *

Οἱ διωγμοὶ αὐτοί, κραυγαλέως ἀποσιωπόμενοι ἀντικανονικότητες, ἔφθαναν ἐνίστε εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οἱ «καινοτόμοι ἱεράρχαι ἦσαν διωκτικώτεροι τῆς Πολιτείας»⁶!

Δι' αὐτὸ καὶ ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὠμολόγει ἐν Συνόδῳ, ὅτι «ἡ μὲν Ἀστυνομία, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κατὰ τόπους Ἱεραρχῶν, συλλαμβάνει (τοὺς παλαιοημερολογίτας ἱερεῖς), τὸ δὲ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν»⁷!

Τὸ αἷμα τῶν διωγμῶν τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ἐορτολογικῆς - ἡμερολογιακῆς καινοτομίας

«ἔβαψε ναοὺς, ὁδοὺς καὶ πλατείας Ἑλληνικῆς γῆς. **Κατὰ** τοὺς ἀντιχριστιανικοὺς τούτους διωγμοὺς, “αἱ σκηναὶ ἦσαν ὅλως ἀποκαρδιωτικά. **Χριστιανοὶ** μὲ τὸν Σταυρὸν ἀνὰ χεῖρας ἐκτυπῶντο ὡς οἱ τελευταῖοι τῶν κακούργων. **Μητέρες** καὶ λευκανθεῖσαι γερόντισσαι ἐποδοπατοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὀργάνων”⁸, ἱερεῖς ἐκακοποιοῦντο, αἷμα ἔρρεεν, ἐσημειοῦντο δὲ καὶ θάνατοι. **Τὴν** “Μεγάλην Πέμπτην” τοῦ ἔτους 1932 ἡ αἰμοσταγῆς πλέον καινοτομία ἐπετέθη κατὰ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Μάνδρας Ἀττικῆς. **Ὁ** Διοικητὴς τῆς Μάνδρας “ἐπέπεσεν” ἐντὸς τοῦ Ναοῦ “κατὰ τοῦ Ἱερέως, συλλαβὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γενειάδος” καὶ κτυπῶν “διὰ τοῦ βούρδουλα τοὺς πιστοὺς, ἰδίως τὰς γυναῖκας, μεταξὺ τῶν ὁποίων σοβαρῶς τὴν πρεσβυτέραν”⁹. **Πρότερον**, τῷ 1927, πάλιν ἐν Μάνδρα, ἔδρασαν οἱ ὑποκόπανοι τῶν ὄπλων τῶν χωροφυλάκων, ἔπεσαν δὲ καὶ πυροβολισμοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐτραυματίσθη μία γυνή. **Τότε** ἐτραυματίσθη θανασίμως εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ ὑποκοπάνου ἢ Αἰκατερίνη σύζυγος Κωνσταντίνου Ρούττη. **Ἡ** τραυματισθεῖσα μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον “Εὐαγγελισμὸς” ἐνθα ἀπέθανε μετ’ ὀλίγας ἡμέρας. **Ἡ** κηδεῖα τῆς ἔλαβε χαρακτῆρα ἐνταφιασμοῦ μάρτυρος. **Ἡ** χιλιάδες πιστοὶ συνώδευσαν τὴν πομπήν, κρατοῦντες ἄλλοι ἄνθη, ἄλλοι λαμπάδας κι ἄλλοι φοίνικας”¹⁰»¹¹.

* * *

Εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἑβδόμης Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀναφέρεται, ὅτι οἱ διώκται ἀρχιερεῖς καθαιροῦνται καὶ εἶναι ἀνάξιοι Ἐπισκοπῆς:

*«Ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Ταράσιος εἶπεν εἰ ἐπήνεγκεν (ἐπέφε-
ρεν) ἐπίσκοπος οἰασδήποτε πληγὰς καὶ βασάνους ἀνδράσι φοβου-
μένοις τὸν Κύριον, τοῖς τότε διωκομένοις, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἐπισκοπῆς.*

Ἡ Ἀγία Σύνοδος εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἄξιος»¹².

Ὁ δὲ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ἐρμηνεύων τὸν Θ' Ἰ. Κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Ἰ. Συνόδου, ἐν σχέσει μὲ τὸν ΚΖ' Ἀποστολικὸν Ἰ. Κανόνα, λέγει «*νᾱ καθαιρῆται ὅστις (ἱερωμένος) κτυπήσῃ τινά, εἴτε μὲ τὸ χέρι του, εἴτε ἄλλους βάλη*»¹³.

Τί θὰ ἔλεγον σήμερον οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ὅτε οἱ ἱερωμένοι ἔφθασαν καὶ μέχρι φόνων; **Καὶ** μάλιστα φόνων εὐσεβῶν, ἀγωνιζομένων διὰ τὴν τήρη-
σιν τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων;

* * *

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν σύντομον κείμενον τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, σχετικὸν μὲ τὰ ἀνωτέρω περὶ δι-
ωγμῶν.

Τὸ δημοσιευόμενον κείμενον ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς θαυμασίας συγγρα-
φῆς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου μὲ τίτλον: «*Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμε-
ρολόγιον ὡς Κριτήριον τῆς Ὁρθοδοξίας*». **Ἡ** ἐξ 87 πυκνογραφημένων
σελίδων συγγραφή αὕτη ὠλοκληρώθη τὴν 1/14.7.1935 ὑπὸ τοῦ Ὁμολο-
γητοῦ Ἱεράρχου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὁσίου Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ, ὅπου
εἶχεν ἐξορισθῆ ὑπὸ τῶν Καινοτόμων, διὰ τὴν προσχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ
Ἄκαινοτόμητον Πλήρωμα τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

Ἡ πεφωτισμένη καὶ λίαν ἀποκαλυπτικὴ αὕτη πραγματεία ἀποτελεῖ,
κατὰ τὸν Μάρτυρα Ἱεράρχην, «*Ἀπολογία*», δι ἧς ἐρευνῶνται «*τὰ βαθύτε-
ρα ἐλατήρια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ζητήματος*», καὶ καταδεικνύεται
«*ὅποῖαν ἔννοιαν καὶ σημασίαν ἔχει τοῦτο διὰ τὴν καθόλου Ὁρθόδοξον Ἐκ-
κλησίαν καὶ ὁπόσης ζημίας πρόξενον ἐγένετο διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν
Ἐκκλησίαν*» (σελ. 14).

Τὸ παρατιθέμενον κείμενον περιέχεται εἰς τὰς σελίδας 68-69 τῆς Α' Ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου, αἱ δὲ ὑπογραμμίσεις, σχόλια, ἐπεξηγήσεις καὶ ἐν
γένει ἐπιμέλεια εἶναι ἡμέτερα¹⁴.

* * *

Ὁ μόνος, εἰς ὃν εὔρεν τὴν δέουσαν ἀπήχησιν ἢ Προκήρυξις¹⁵ τοῦ
Ὁρθόδοξου Ἀγῶνος ἡμῶν, ὑπῆρξεν ὁ θρησκευτὸν ἀθάνατος Ἑλλη-
νικὸς Ὁρθόδοξος Λαός. **Ὁ** ὅτος μόνος ἐτάχθη ὁμολογουμένως παρὰ
τὸ πλευρὸν ἡμῶν καὶ διεδήλωσε τὰ Ὁρθόδοξα φρονήματα, διὰ σω-
ρείας συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων, ἅτινα ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς,
ἀποκαλῶν στυλοβάτας τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ διεβεβαίον, ὅτι θὰ μείνῃ
πιστὸς μέχρι θανάτου, ἀγωνιζόμενος παρὰ τὸ πλευρὸν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ
τῆς ἀναστηλώσεως τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας¹⁶.

* * *

Οὕτω, μόνον ὁ θρησκευὼν Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐφάνη ἀντάξιος τοῦ Ὁρθοδόξου καὶ εὐκλεοῦς αὐτοῦ παρελθόντος, ὅστις μετὰ τὴν θρησκευτικὴν διαίσθησιν καὶ Ἐθνικὴν του συνείδησιν, ἀντελήφθη τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἡ Ὁρθοδοξία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐξηγέρθη σύσσωμος κατὰ τοῦ Μακαριωτάτου¹⁷ καὶ τῶν καινοτόμων Ἀρχιερέων, καὶ ἀπεδοκίμασεν αὐτούς, ὡς προδότας τῆς Ὁρθοδοξίας, ἧς θεματοφύλαξ καὶ ἀνύστακτος ἄγγελος φρουρὸς ἐτάχθη οὗτος ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας¹⁸. **Εἰς** μίαν μάλιστα ὀγκώδη διαδήλωσίν του, ἦν ἡγειρεν ὁ θρησκευὼν οὗτος Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, ἃν δὲν ἐπενέβαινε ἡ Ἀστυνομία, θὰ ἐσάρωνε τὸ πᾶν καὶ θὰ ἐπανεφέρε, διὰ τῆς Λαϊκῆς δυνάμεως, τὸ Ὁρθόδοξον Ἐορτολόγιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ οὕτω θὰ προὐλαμβάνετο τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχίσμα¹⁹.

* * *

Κατὰ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην διαδήλωσιν τοῦ θρησκευόντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου²⁰, τοσαύτη ἦτο ἡ ὀρμὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὰς Ὁρθοδόξους Παραδόσεις του, ὥστε εἰς μίαν σύγκρουσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔνοπλον Ἀστυνομίαν ἐφρονεύθησαν **τρεῖς, καὶ ἐμωλωπίσθησαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν**. **Καὶ** οὕτως ἠνέχθη ὁ Μακαριώτατος, νὰ βάμῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀθώου καὶ θρήσκου Ποιμνίου, μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας²¹, καὶ οὐ μόνον δὲν ἐκάμφθη ἡ σκληροτράχηλος καὶ ἀπερίμητος αὐτοῦ καρδιά, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐσκληρύνθη καθ' ἡμῶν²². **Καὶ** τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ στάσις τοῦ θρησκευόντος Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπέναντι τοῦ Ὁρθοδόξου καὶ εὐσεβοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ ἐγχειρήματος ἡμῶν.

(*) Ἀρχιμανδρίτου (νῦν Μητροπολίτου) Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», ἀριθ. 22-23 / Ἰανουάριος-Ἰούνιος 1991, σελ. 218-225 καὶ https://www.imoph.org/Theology_el/3a4017HnexthiMak.pdf.

1. Βλ. ἐνδεικτικῶς καὶ μόνον, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν: **α) Γρηγορίου Εὐστρατιάδου**, Ἡ Πραγματικὴ Ἀλήθεια περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, Ἀθῆναι 1929, **β) Θεοδωρήτου Μοναχοῦ** (νῦν Ἱερομονάχου), Διάλογοι τῆς Ἐρήμου περὶ Οἰκουμενισμοῦ, Ἀθῆναι 1971, **γ) Ἀλεξάνδρου Καλομοίρου**, Τὸ Σύγκριμα, Θεσσαλονίκη 1976, **δ) Ἀριστοτέλους Δ. Δελήμπαση**, Πάσχα Κυρίου, Ἀθῆναι 1985, **ε) Λάμπρου Δ. Κτενά**, Πίσω ἀπ' ὅ,τι φαίνεται στὸ ἡμερολογιακό, Πάτριαι 1989, **ς) Θεοδωρήτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου**, Τὸ Ἀντίδοτον, Ἀθῆναι 1990.

2. Βλ. τελευταίαν περίπτωσιν, **Ἀρχιμανδρίτου Ἱερεμίου Φούντα**, Οἱ Παλαιοημερολογίτες τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, εἰς περιοδικὸν «**Θυμίαμα**», ἀριθ. 3 / Νοέμβριος 1990, σελ. 77-130.

3. Βλ. Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 473Α.

4. Πρβλ. Ρωμ. β' 5.

5. Βλ. Θεοδωρήτου Ἱερομονάχου Ἀγιορείτου, Τὸ Ἀντίδοτον, σελ. 35, Ἀθῆναι 1990 (Ἱερέως Βασιλείου Σακκά, Ἀπάντησις εἰς τὸν αἰδεσιμ. π. Ἐπιφάνιον Θεοδωρόπουλον - Ἀθήνας, Γενεύη Αὐγούστος 1969, σελ. 28). Ὑπογραμ. ἡμέτ.

6. Βλ. Ἀριστοτέλους Δ. Δελήμπαση, Πάσχα Κυρίου, σελ. 755, Ἀθῆναι 1985, ὑπογραμ. ἡμέτ.

7. Τοῦτο εἶπεν ὁ Χ. Π. «ἐν τῇ ΚΒ' / 14.2.1927 συνεδρία τῆς Ἱ. Συνόδου». **Βλ.** Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Α. Στράγκα, Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἱστορία..., τ. Γ', σελ. 1505, Ἀθῆναι 1971, ὑπογραμ. ἡμέτ.

8. Βλ. Σταύρου Καραμήτσου-Γαμβρούλια, 'Η Άγωνία ἐν τῷ Κήπῳ τῆς Γεθσημανῆ, σελ. 92, Ἀθήναι 1961. 'Η παράγραφος αὐτὴ συνεχίζεται: «...καὶ οὕτως ἐβάφη καὶ πάλιν μετὸ τίμιον αἶμα τῶν ἀγωνιστῶν ὁ θρόνος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου».

9. Βλ. Σταύρου Καραμήτσου-Γαμβρούλια, αὐτόθι, σελ. 84-85: «Ἐκεῖ, ὡς ἐγράφη, τὴν Μεγάλην Πέμπτην τὸ Αἶμα τοῦ Θεανθρώπου ἠνώθη μετὸ χυθὲν αἶμα τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν πιστῶν».

10. Βλ. περιοδικὸν «Τὰ Πάτρια», ἀριθ. 4/ Ὀκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος 1976, σελ. 129. Ὀλόκληρον τὸ τεῦχος εἶναι ἀφιερωμένον εἰς «τὰ αἵματηρὰ γεγονότα τῆς Μάνδρας Ἐλευσίνας καὶ τὴν νεομάρτυρα Αἰκατερίναν Ρούττη».

11. Βλ. Ἀριστοτέλους Δ. Δελήμπαση, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 755.

12. Βλ. ΣΜΠΣ, τ. Β', σελ. 758α (Μ. 12, 1115).

13. Βλ. Ἰ. Πηδάλιον, σελ. 354, Ζ' ἔκδοσις, «ΑΣΤΗΡ», Ἀθήναι 1970.

14. Εἰς τὸ τεῦχος τῆς «Ο.Ε.Μ.» ὑπ' ἀριθ. 17/ Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1989, σελ. 67-78, εἶχομεν δημοσιεύσει καὶ ἕτερον σημαντικὸν τμήμα τῆς ἐν λόγῳ συγγραφῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου μετὸ τίτλον: «Οἱ ἐμπνευσταὶ καὶ πρωτεργάται τῆς καινοτομίας: "Οἱ δύο οὗτοι Λούθηροι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας"».

15. Οἱ τρεῖς Μητροπολίται, ὁ Δημητριάδος Γερμανός, ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς διαποιμάνσεως τοῦ Ἀκαινοτομήτου Πληρώματος, τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον (Μάϊος 1935), ἐκυκλοφόρησαν τὰ ἐξῆς πέντε τευχίδια:

α) Διαμαρτυρία πρὸς τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ μονομερεῖ καὶ ἀντικανονικῇ εἰσαγωγῇ τοῦ νέου ἡμερολογίου,

β) Διασάφησις περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου,

γ) Προκήρυξις πρὸς τὸν ἐφημεριακὸν Κλήρον καὶ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου,

δ) Διάγγελμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαὸν περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ

ε) Ἐκκλήσις πρὸς πάντα τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἔθνη Σωματεῖα Ἑλλάδος περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

16. 'Η ἀποτείχισις τῶν τριῶν Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν ἐγένετο ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς τὴν 13ην Μαΐου 1935 ἐκ. ἡμ. (Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος).

• Κατ' αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν ἐγένετο πανηγυρικὴ καὶ πάνδημος Θ. Λειτουργία εἰς τὸν ἐν Κολωνῶ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν πλέον τῶν 25.000 πιστοὶ καὶ ἔλαβε μέρος ὅλον τὸ Ἱερατεῖον τοῦ Πατρίου. Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ἐχοροστάτησαν, ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος ὠμίλησε μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, δηλώσας ὅτι τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἀκαινοτομητῶν Ὀρθοδόξων, ἐπηκολούθησεν ἐπιβλητικωτάτῃ Λιτανεῖα μέχρι τῆς πλατείας Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου ὠμίλησεν ὁ Δημητριάδος Γερμανός, τέλος δὲ ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος ἀνέγνωσε τὸ «Διάγγελμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαὸν περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου».

(Βλ. Σταύρου Καραμήτσου-Γαμβρούλια, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 118-119· ἐπίσης περιοδικὸν «Τὰ Πάτρια» τ. Ζ', σελ. 35-37, Πειραιεὺς 1987).

17. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος (1868-1938). Ἐκ Μαδύτου τῆς Ἀ. Θράκης. Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1914-1923), διατελέσας προηγουμένως Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Τ. Σταυροῦ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ τῆς Ριζαρείου Ἀθηνῶν.

Φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ Μελετίου Μεταξάκη, μετεῖχεν ἐξ ἀρχῆς ἐνεργῶς εἰς τὴν οὕτω λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν (Βλ. Παύλου Μοναχοῦ Κυπρίου, Νεοημερολογιστισμὸς-Οἰκουμενισμὸς, σελ. 59-63, Ἀθήναι 1982).

• Εἰς τὸν ἐπικήδειον λόγον, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ Ζακύνθου Χρυσοστόμου, ἐπηρεῖτο ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης ὡς «ὑπερανθρώπως ἐργασθεῖς» ὑπὲρ τῆς προσεχοῦς ἐνώσεως «πάντων τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ ἧς» «*τοσοῦτους κατέβαλε κόπους*» (Βλ. Ἀρχιμ. Θεοκλήτου Α. Στράγκα, Ε.Ε.Ι., Γ', σελ. 2160. Ὑπογραμ. ἡμέτ.). • Ἐν ὑποσημειώσει ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως: «*Δηλαδή μετὰ τὸν Μελετίον ἦτο καὶ αὐτὸς φιλο-οικουμενιστής, ἔτι δὲ καὶ φιλο-ἐνωτικός*». Ὑπογραμ. ἡμέτ.).

18. «Ἐπειτα παρ' ἡμῖν οὔτε Πατριάρχαι οὔτε Σύνοδοι ἐδυνήθησάν ποτε εἰσαγαγεῖν νέα, διότι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι αὐτὸς ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τὸ θρήσκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδὲς τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς Ἀπαντήσεως τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν Πάπαν Πῖον Θ', Μάϊος 1848, ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου, παρὰ Ἰ. Καρμίρη, Δ.Σ.Μ., τ. Β', σελ. 920).

19. Ἡ δίκη τῶν τριῶν Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν ἐγένετο τὴν 1/14.6.1935.

• «Τὴν εἶδισιν περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὁ παλααιομερολογιτικὸς κόσμος τόσον τῶν Ἀθηνῶν ὅσον καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐσπευσε σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις νὰ συγκεντρωθῆ εἰς Ἀθήνας ἀπὸ βαθείας προΐας καὶ νὰ κατηθύνεται πρὸς τὴν Πλατείαν τῆς Μητροπόλεως», τελικῶς δὲ «ἐπέτρεψεν ἡ Ἀστυνομία εἰς τὸν Λαὸν ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν Πλατείαν τῆς Μητροπόλεως. Ὡς χεῖμαρρος τότε καὶ ὡς ἐν σῶμα εὐρέθησαν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πρὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως. Ἐκεῖ δὲ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα (40) Ἱερεῖς καὶ πλέον τῶν ἐξήκοντα (60) Μοναχοὶ ἤρξαντο περὶ τὴν 11ην προμεσημβρινὴν ψάλλοντες κατανουκτικωτάτην Παράκλησιν εἰς τὴν Παναγίαν. Ρίγη συγκινήσεως κατέλαβον τοὺς πάντας. Ἡ Παράκλησις αὕτη θὰ μείνῃ ἱστορικὴ δι' ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι γονυκλινωῶς παρεκάλουν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν Ἁγίαν ἐνότητα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας. Ἡ ἄσφαλτος ἔκαιεν, ἀλλὰ ἡ θεία φλόγα τοῦ ἀκτίστου θεοῦ φωτὸς ἐθέρμαινε πάντων τὰ στήθη, καὶ ἐξουδετέρωνε τὴν φλόγα τῆς ἀσφάλτου».

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τὴν 2.30' μ.μ.

• «ἐπηκολούθησαν θλιβερὰ γεγονότα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεύθυνοι ἦσαν οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς» τῆς Καινοτομίας. «Ἀμέσως τίθενται εἰς κίνησιν αἱ πυροσβεστικαὶ ἀντλῖαι, αἱ ὁποῖαι ἐπιπίπτουν δίκην τρομεροῦ καταρράκτου κατὰ τῶν κεφαλῶν τοῦ πλήθους, ὅπερ μὴ θέλον νὰ ἀπομακρυνθῆ, ἐδέχετο ἀταράχως τὸ κατάβρεγμα. Συγχρόνως δὲ διετάχθη ἡ Ἀστυνομία, ὅπως διαλύσῃ τὴν συγκέντρωσιν διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ράβδων καὶ διὰ παντὸς ἐν γένει ἄλλου μέσου. Οἱ εὐσεβεῖς ἀγωνισταὶ ἐδέχοντο τὰ κτυπήματα μὲ τὰς ἀστυνομικὰς ράβδους, τὰ γρονθοκοπήματα καὶ τὰ λακτίσματα τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, τῇ διαταγῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου... Καὶ οἱ ἀγωνισταὶ οὗτοι ἐσιώπων, κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας τὸ τρόπιον τῆς νίκης, τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ μικρὰς ἁγίας εἰκόνας. Ἀκόμη καὶ διὰ πελέκεως ἐκτυπήθητις, ὅστις ἐτόλμησε νὰ σταματήσῃ τὸ κατάβρεγμα. Πλέον τῶν ἑκατὸν (100) ἦσαν οἱ τραυματισθέντες κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου τοῦ ἔτους ἐκεῖνου 1935 ἡμέραν Παρασκευὴν».

(Βλ. Σταύρου Καραμήτσου-Γαμβρούλια, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 128-130, βλ. ἐπίσης περιοδικὸν «Τὰ Πάτρια», ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 222-242).

20. «Τὸ Προτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον» τῆς Καινοτομίας ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς ἐξῆς δώδεκα ἀρχιερεῖς: Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀλέξανδρον (Πρόεδρον), Φθιώτιδος Ἀμβρόσιον, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιον, Ἄρτης Σπυρίδωνα, Γρεβενῶν Γερβάσιον, Σερρῶν Κωνσταντῖνον, Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακεῖμ, Δράμας καὶ Φιλίππων Βασίλειον, Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπον, Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιον, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακεῖμ καὶ Ἐλασσῶνος Καλλίνικον. Παρίσταντο εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς 1/14.6.1935 ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας Δημήτριος Πετρακάκος καὶ ὁ Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Σπυρίδων Ἀλιβιζᾶτος.

(Βλ. περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ἀριθ. 25/22.6.1935, σελ. 193-196).

21. Δὲν ἦτο δυστυχῶς ἡ πρώτη φορά, θὰ ἔπρεπε δὲ εὐθὺς ἀμέσως νὰ ἀπεκδυθῆ ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὅπως ὅποτε καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτῷ καὶ συνεργάται του, τὰ ἀρχιερατικά του διαδήματα καὶ νὰ διέλθῃ εἰς ἔρημόν τινα τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν μετανοίᾳ, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὰ ἐγκλήματά του.

• Καὶ ἐκεῖνος δὲν εἶχε δυστυχῶς τοιαύτην εὐλογημένην εὐθιξίαν, οἱ ὁμιλοῦντες ὁμῶς σημερον δι' ἡμετέρας ἀντικανονικότητας, παραθεωροῦντες καὶ ἀμνηστεύοντες τοιαύτας ἀνθρωποκτόνας πράξεις, δὲν ἐντρέπονται; Ἀησιμονοῦν τὴν Ἱεροκανονικὴν ἐπιταγὴν, καθ' ἣν «ἅπαντες οἱ Κληρικὸὶ ὅπου φονεύουν, ἢ ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μὲ τὰς χεῖράς των, ἢ ἄλλοις βάλλον καὶ φονεύουν, εἶναι καθηρημένοι»;

(Βλ. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἰ. Πηδάλιον. ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 87, Συμφωνία εἰς τὸν Ἐς' Ἀποστολικὸν Ἰ. Κανόνα).

22. Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ Ἱεράρχαι ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι «φατρίας, τυρείας, παρασυναγωγῆς, ἀποσχίσεως καὶ καταφρονήσεως τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παροτρύνσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ λαοῦ ὅπως ἀποκηρύξωσι τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος», ἐπεβλήθη δὲ εἰς αὐτοὺς ἡ ποινὴ «τῆς καθαιρέσεως ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν τῶν μοναχῶν τάξιν καὶ τοῦ πενταετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν Μονῇ, ἀπογυμνοῦν αὐτοὺς τέλεον παντὸς ἀρχιερατικοῦ τίτλου καὶ βαθμοῦ» (Βλ. περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 195).

• Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ, ὅτι «ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἐλήφθη διὰ ψήφων 9 κατὰ 3. Εἰς τοὺς τελευταίους περιλαμβάνονται ὁ Μητροπολίτης Δράμας, ὅστις ἔρριψε λευκὴν ψήφον, καὶ οἱ Μητροπολίται Τρίκκης καὶ Ἄρτης, οἵτινες ἔρριψαν ἀθωωτικὴν ψήφον» (Βλ. ἐφημερὶς «Τύπος», 14. 6.1935, παρὰ περιοδικῶ «Τὰ Πάτρια», ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 226).

FOI TRANSMISE SAINTE TRADITION

"Garde le dépôt et vis selon la Foi transmise"

NUMERO
SPECIAL

BULLETIN INTERPAROISSIAL

REDACTION-ADMINISTRATION :
Monastère Orthodoxe Saint-Michel - 47230 LAVARDAC

N° 33 - Juillet 1987

ISSN 0753 - 4086

Ste Nouvelle Martyre CATHERINE
1902 / 1927

Sainte Nouvelle Martyre
pour nous.

*" La Couronne du Martyr,
tu reçus Catherine en luttant fermement pour les
Traditions de nos Pères,*

*et au Fiancé Jésus tu donnas ton âme quand, le jour de
la Fête des Archanges à Mandra de Mégaris, les dogmes
de la Foi et les Ecritures, tu clamas sincèrement. "*

LE COMBAT DES VRAIS CHRETIENS ORTHODOXES DE GRECE.

" Sois Fidèle, jusqu'à la mort "
(Apocalypse 2,10)

Parée du Sang des Martyrs, « comme de pourpre et de byssus », l'Eglise Orthodoxe du Christ, depuis les persécutions impitoyables de l'empire païen de l'antique Rome, dresse, sans interruption, le trophée éternel de l'héroïsme des Martyrs de la Foi.

Depuis ce temps, où « le sang des chrétiens est devenu une semence de chrétiens », l'arbre divin de l'Eglise « planté près des courants d'eau, dont le feuillage ne se flétrit point et qui donne des fruits en toute saison » continue de produire des fruits pour la vie éternelle.

Il en est de même en ce XXe siècle, marqué par la haine du Christ, l'athéisme et l'apostasie. Aujourd'hui, l'Eglise Orthodoxe du Christ, l'Eglise de la Tradition, revêtue de byssus, et les saints martyrs de la Foi, nous l'ouvrons par un hommage à la nouvelle martyre Catherine Routtis. Ces pages modestes, nous les dédions à cette mère de famille pieuse et discrète, mais aussi femme forte selon l'Ecriture, qui n'hésita pas à sacrifier sa vie pour la défense de la plénitude de la Tradition Orthodoxe dans l'un de ses éléments qui porte aussi la marque du Très Saint Esprit : le sancto-ral, le calendrier de nos pères saints qui nous ont engendrés à la Foi. Que son sang répandu à Mandra, devienne une semence de Vrais Chrétiens Orthodoxes dans tout l'univers.

**Η ΓΑΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΕΚ ΜΑΝΔΡΑΣ - ΑΤΤΙΚΗΣ (1927)**

Ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν Ἀναγνώρισιν τῶν Ἀγίων

1. Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀνέκαθεν δὲν προέβαινε εἰς ἐπίσημον τινὰ Ἐκκλησιαστικὴν Πρᾶξιν διὰ τὴν Ἀναγνώρισιν τῶν Ἀγίων.

2. Ἡ Κοινὴ Συνείδησις τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ, εἰς τοπικὸν κατ' ἀρχὴν ἐπίπεδον (Μονῆς, Ἐνορίας, χωρίου, πόλεως, ἐπαρχίας, Τοπικῆς Ἐκκλησίας), ἀμέσως, αὐθορμήτως καὶ ὁμοφώνως ἀπέδιδε τιμὰς διὰ Εἰκόνων, Ἀκολουθιῶν καὶ Πανηγύρεων εἰς ἐκείνον τὸν κοιμηθέντα Χριστιανόν, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἁγίαν βιοτήν, τὸ χάρισμα τῆς παρρησίας αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ὡς καὶ τὰ θαύματα ἢ τὰς θεοσημίας μέσῳ τῶν πρεσβειῶν αὐτοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεδεικνύετο προστάτης, εὐεργέτης καὶ παραμυθία τῶν πιστῶν.

3. Αὕτη ἡ ἄμεσος Ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἄνευ ἰδιαιτέρων διαδικασιῶν **τοπικὴ βίωσις** τῆς ἀγιότητος Χριστιανοῦ τινος ἐξηπλοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἐγένετο **καθολικὸν βίωμα** τῆς Ἐκκλησίας.

4. Ἡ **αὐθόρμητος** τιμὴ πρὸς τοὺς Ἀγίους εἰς τοπικὸν ἐπίπεδον, κυρίως μέχρι τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐγένετο ἄνευ ἐπεμβάσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς· ὡς ἂν ἡ Ἀρχὴ ἐπενέβαινε, πάντως σπανιώτατα, ἢ πρᾶξις αὕτη εἶχε χαρακτῆρα **διαπιστωτικὸν** καὶ **ἐξαγγελτικόν**.

5. Δηλαδή, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἐπενέβαινε διὰ νὰ ἐγκρίνη ἢ ἀπορρίψη τὴν τιμὴν τοῦ Ἀγίου, ἀλλ' ἐπενέβαινε προκειμένου νὰ διαπιστώσῃ τὸ ἤδη ὑπάρχον καὶ ἰσχύον, ἤτοι τὴν **τοπικὴν βίωσιν** τῆς ἀγιότητος (**Διαπίστωσις**), νὰ διακηρύξῃ-ἐξαγγείλῃ τοῦτο πανηγυρικῶς (**Διακήρυξις**) καὶ νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀγίων (**Ἐγγραφή εἰς τὸ Ἐορτολόγιον**), πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ διεύρυσιν τοῦ Ἐορτασμοῦ (**καθολικὴ βίωσις**).

6. Ἡ ἀνέκαθεν ἰσχύουσα αὕτη Ἱερὰ Παράδοσις μαρτυρεῖ ἀφ' ἑαυτῆς, ὅτι ὁ δισταγμὸς ἢ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἀμέσου καὶ αὐθορμήτου ἀποδόσεως τιμῶν εἰς τοὺς ἀναδεικνυμένους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀγίους μέ-

χρῆς ὅτου ἐπιτραπεῖ τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς δὲν εἶναι ὀρθή πρᾶξις, ἀποτελεῖ δὲ ἀναμφισβητήτως νεωτερισμόν, ἐξ ἐπιδράσεως μάλιστα (ἀσυνειδήτως καὶ ἐμμέσως) ἀλλοτρίας, ἥτοι ἐκ τοῦ Παπισμοῦ, ἡ ὁποία δυστυχῶς ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ «*Τυπικοῦ*» ἢ τῆς «*Ἀκολουθίας*» τῆς *Διακηρύξεως*, ἐντονωτάτη ἰδίως εἰς τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν.

7. Βάσει τῆς νεωτέρας αὐτῆς πράξεως, ἡ βαρύτης διὰ τὴν τιμὴν ἐνὸς Ἁγίου πίπτει περισσότερο ἢ καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν μιᾶς Ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ ἀποφασιστικὸν κριτήριον ἀποτελεῖ ὁ ἐξονυχιστικὸς «ἐλεγχος» τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου καὶ ὄχι ἡ *Κοινὴ Συνείδησις* τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν δυνατότητα τῆς ἀμέσου *Ἀναγνωρίσεως* τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τῆς διατηρήσεως διὰ μέσου τῶν αἰώνων ζώσης τῆς τιμῆς Αὐτοῦ.

8. Ἐν κατακλείδι καὶ πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς περιληπτικῆς αὐτῆς θεωρήσεως τοῦ θέματος τῆς *Ἀναγνωρίσεως* τῶν Ἁγίων, θὰ πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν καὶ τὰ ἑξῆς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπικινδύνου τακτικῆς τῆς ἀναφερθείσης νεωτέρας πράξεως.

α. Εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἔζησαν πρόσωπα πλουτισμένα μετὰ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἐτίμησεν ὁ εὐσεβὴς Λαὸς ὡς Ἅγια, οὔτε ἡ Ἐκκλησία προέβαλεν ὡς τοιαῦτα, ἂν καὶ ἡ συνείδησις Αὐτῆς ἀνεγνώριζεν ἀνέκαθεν αὐτὰ ὡς *διακεκριμένα* μέλη Τῆς.

β. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει, ποῖος ἀπὸ τὰ *διακεκριμένα* καὶ ἀναμφισβητήτως σεσωσμένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας θὰ τιμηθῇ ὡς Ἅγιος, εἶναι μόνον ὁ Θεός· Ἐκεῖνος θὰ πλουτίσῃ τὸν Ἅγιον μετὰ τὸ χάρισμα τῆς *παρρησίας* καὶ τῶν *θαυμάτων* μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ, ἀναδεικνύων τοιοῦτοτρόπως τὸν δούλον Αὐτοῦ κατὰ ἓνα *ἐξαιρετικὰ ἰδιαίτερον* τρόπον προστάτην, εὐεργέτην καὶ παραμυθίαν τοῦ Λαοῦ Του.

γ. Ἡ ἀπολύτως αἰτιώδης σχέσις τοῦ ἐξαιρετικοῦ χαρίσματος τῆς *παρρησίας* καὶ τῆς *θαυματουργίας* μετὰ θάνατον ἀποτελοῦν τὰ μοναδικὰ καὶ ἰδιαίτερα *γνωρίσματα* τοῦ Ἁγίου, τὰ ὁποῖα διακρίνουν Αὐτὸν ἀπὸ τὰ λοιπὰ *διακεκριμένα* μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

δ. Τυχὸν ἄγνοια ἢ παραθεώρησις τῶν οὐσιωδῶν αὐτῶν *γνωρισμάτων* τοῦ Ἁγίου ὀδηγεῖ εἰς παρεκτιμήσεις καὶ ὑπερβάσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν *νοθείαν* τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐορτολογίου.

9. Ὡς ἐκ περισσοῦ, διευκρινίζεται ὅτι ὁ ἀνωτέρω λόγος περὶ τῶν **γνωρισμάτων** τοῦ Ἁγίου δὲν ἀφορᾷ τοὺς **Μάρτυρας** καὶ **Ὁμολογητὰς** τῆς Πίστεως, ὡς καὶ τοὺς **Θεολόγους** καὶ **Πατέρας** τῆς Ἐκκλησίας, διότι σαφῶς αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι μόνον μὲ τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα τοῦ **Μαρτυρίου** καὶ τῆς **Ὁμολογίας** καὶ τῆς **Θεολογίας** εἰς λίαν κρισίμους στιγμὰς ἀφ' ἑνὸς ἔδωσαν τὴν καλὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπέτρεψαν τὴν νοθεῖαν τῆς σωτηριώδους Ἀληθείας καὶ ἀνεδείχθησαν **Πατέρες** καὶ **Οἰκουμενικοὶ Διδάσκαλοι** τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Φυλῆ Ἀττικῆς
τῆ 28ῃ Σεπτεμβρίου 2014 ἐκ. ἡμ.
† Ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ

Ἐλάχιστος Διάκονος
† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

• **Βιβλιογραφία**

α. Παντελεήμονος Β. Πάσχου, Ἅγιοι - Οἱ Φίλοι τοῦ Θεοῦ, Εἰσαγωγή στὴν Ἀγιολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 121-166, Ἐκδόσεις «Ἀρμός», Ἀθήνα 1997.

β. Στυλιανοῦ Γ. Παπαδοπούλου, Διαπίστωση καὶ Διακήρυξη τῆς Ἀγιότητας τῶν Ἁγίων, Ἐκδόσεις «Τέρτιος», Κατερίνη 1990.

γ. Δημητρίου Γ. Τσάμη, Ἀγιολογία, σελ. 58-65, Ἐκδόσεις «Π. Πουρναρᾶ», Θεσσαλονίκη 1985.

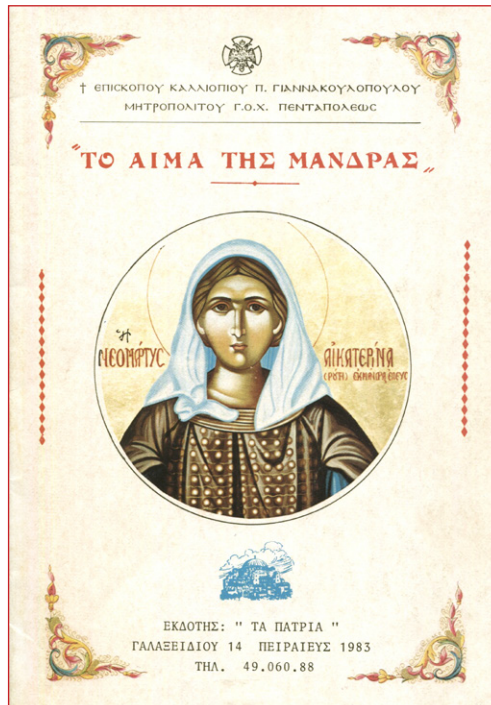

Εὐχαριστίες

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους, ἐπαῖοντας Ἀρχιερεῖς, Θεολόγους, Φιλολόγους καὶ Ἱεροψάλτας, οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Ἰδιαιτέρως

Σεβασμ. Μητροπολίτην Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντα, Μουσικολογιώτατον-Φιλολόγον π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην, Μουσικολογιώτατον-Φιλολόγον κ. Χρῆστον Παπαδόπουλον, Ἀδελφότητα Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

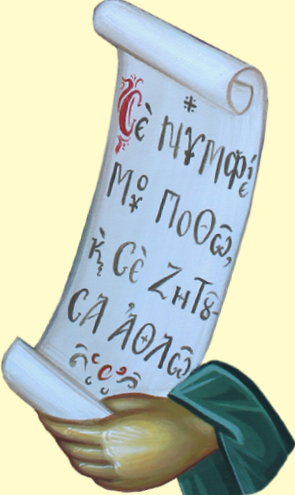
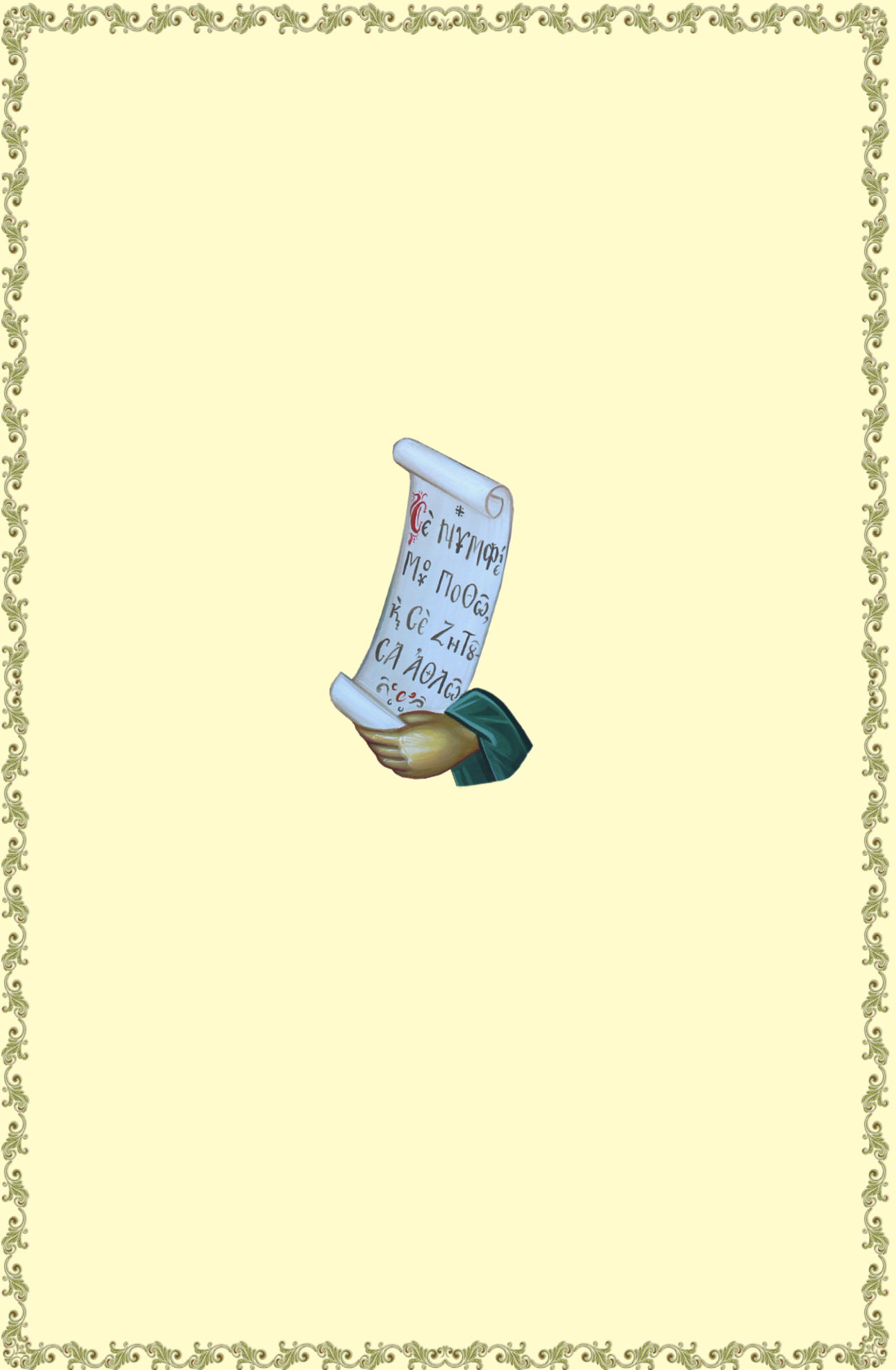

«Τὰ Πάτρια»,
Ἐπισκόπου Καλλιοπίου Π. Γιαννακουλοπούλου.
Πειραιεὺς 1983.

†
Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασιν
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἔκδοσις 2024
Διανέμεται δωρεάν.

*
СѢ НѢМФѢ
МѢ ПООѢ
КѢ СѢ ЗНТѢ
СА АѢЛѢ
ѢѢѢ